

Dokument na rokovanie

A9-0259/2020

11.12.2020

SPRÁVA

o ľudských právach a demokracii vo svete a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2019
(2020/2208(INI))

Výbor pre zahraničné veci

Spravodajkyňa: Isabel Santos

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
PRÍLOHA I.....	35
PRÍLOHA II.....	51
PRÍLOHA III	52
STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVA ŽIEN A RODOVÚ ROVNOSŤ	54

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o ľudských právach a demokracii vo svete a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2019 (2020/2208(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a ostatné zmluvy a nástroje OSN týkajúce sa ľudských práv,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv,
- so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie (ďalej len „charta základných práv“),
- so zreteľom na Európsky pilier sociálnych práv, najmä na jeho zásady 2, 3, 11 a 17,
- so zreteľom na články 2, 3, 8, 21 a 23 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluvy o EÚ“),
- so zreteľom na články 17 a 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na Globálnu stratégiu pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku Európskej únie, predloženú 28. júna 2016,
- so zreteľom na 17 cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja a na Agendu 2030 pre udržateľný rozvoj,
- so zreteľom na Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (MPOPP) a všeobecné pripomienky Výboru OSN pre ľudské práva,
- so zreteľom na Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (MPHSP) a všeobecné pripomienky Výboru OSN pre hospodárske, sociálne a kultúrne práva,
- so zreteľom na Dohovor OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) a všeobecné odporúčania Výboru OSN pre odstránenie diskriminácie žien,
- so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa (UNCRC) z 20. novembra 1989 a jeho dva opčné protokoly, ktoré boli prijaté 25. mája 2000,
- so zreteľom na Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím z 30. marca 2007,
- so zreteľom na politické vyhlásenie Valného zhromaždenia OSN o HIV a AIDS: Úsilie o čo najväčšie zintenzívnenie boja proti HIV a ukončenie epidémie AIDS do roku 2030 prijaté 8. júna 2016,
- so zreteľom na Deklaráciu OSN o právach osôb patriacich k národnostným alebo etnickým, náboženským a jazykovým menšinám, ktorá bola prijatá 18. decembra 1992,

- so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia OSN z 22. decembra 2018 o globálnej výzve na prijatie konkrétnych opatrení na úplné odstránenie rasizmu, rasovej diskriminácie, xenofóbie a súvisiacej neznášanlivosti a na komplexné vykonávanie Durbanskej deklarácie a akčného programu a ich nadväzné opatrenia,
- so zreteľom na rozhodnutie Valného zhromaždenia OSN, ktorým sa stanovuje 22. august ako Medzinárodný deň pamiatky obetí aktov násilia motivovaných náboženstvom alebo vierou, prijaté 28. mája 2019,
- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 2467 z 29. apríla 2019 o sexuálnom násilí v konfliktoch,
- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti a strategický prístup EÚ k otázke žien, mieru a bezpečnosti na roky 2019 – 2024,
- so zreteľom na iniciatívu EÚ a OSN s názvom Spotlight zameranú na odstránenie násilia páchaného na ženách a dievčatách,
- so zreteľom na Pekinskú akčnú platformu a akčný program Medzinárodnej konferencie o populácii a rozvoji a výsledky ich hodnotiacich konferencií,
- so zreteľom na Dohovor Medzinárodnej organizácie práce (MOP) č. 190 z 21. júna 2019 o násilí a obťažovaní,
- so zreteľom na deklaráciu MOP o budúcnosti práce prijatú pri príležitosti stého výročia jej vzniku 21. júna 2019,
- so zreteľom na memorandum o porozumení zo 16. augusta 2019 o spolupráci medzi Programom OSN pre životné prostredie a Úradom vysokého komisára OSN pre ľudské práva,
- so zreteľom na Rámcový dohovor Rady Európy na ochranu národnostných menšín a Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov prijatú 5. novembra 1992,
- so zreteľom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násilíu a o boji proti nemu (ďalej len „Istanbulský dohovor“) z 11. mája 2011, ktorý neratifikovali všetky členské štáty,
- so zreteľom na akčný plán pre ľudské práva a demokraciu na roky 2015 – 2019 s názvom Udržiavanie problematiky ľudských práv v centre programu EÚ z 28. apríla 2015 (JOIN(2015)0016), ktorý Rada prijala 20. júla 2015, a na preskúmanie v polovici trvania z júna 2017 (SWD(2017)0254),
- so zreteľom na akčný plán pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024, ktorý Rada prijala 17. novembra 2020,
- so zreteľom na závery Rady z 18. februára 2019 o prioritách EÚ na fórach OSN zaoberajúcich sa ľudskými právami v roku 2019,
- so zreteľom na závery Rady zo 17. júna 2019 o opatreniach EÚ na posilnenie multilateralizmu založeného na pravidlách,

- so zreteľom na závery Rady z 15. júla 2019 o prioritách EÚ v OSN a na 74. zasadnutie Valného zhromaždenia OSN,
- so zreteľom na závery Rady zo 14. októbra 2019 o demokracii,
- so zreteľom na Usmernenia EÚ na presadzovanie a ochranu všetkých ľudských práv lesbiab, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb (LGBTI), ktoré boli prijaté 24. júna 2013,
- so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti presadzovania a ochrany slobody náboženského vyznania alebo viery, ktoré boli prijaté 24. júna 2013,
- so zreteľom na usmernenia EÚ týkajúce sa trestu smrti, aktualizované Radou 12. apríla 2013, slobody prejavu online a offline, prijaté Radou 12. mája 2014, a obhajcov ľudských práv, prijaté Radou 14. júna 2004,
- so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúce sa nediskriminácie vo vonkajšej činnosti, ktoré Rada prijala 18. marca 2019,
- so zreteľom na usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúcich sa bezpečnej pitnej vody a sanitácie, ktoré Rada prijala 17. júna 2019,
- so zreteľom na revidované usmernenia politiky EÚ vo vzťahu k tretím krajinám týkajúce sa mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, ktoré Rada prijala 16. septembra 2019,
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 6. októbra 2020 s názvom Oznámenie o politike rozširovania EÚ za rok 2020 (COM(2020)0660) a na geopolitický program na legislatívne obdobie EÚ na roky 2019 – 2024,
- so zreteľom na štúdiu Komisie z júna 2020 s názvom Legálne uznávanie rodovej rovnosti v EÚ: cesty transsexuálov smerom k plnej rovnosti,
- so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie z 25. novembra 2020 s názvom Akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť (GAP) III – Ambiciózny program pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien vo vonkajšej činnosti EÚ (JOIN(2020)0017),
- so zreteľom na druhý prieskum Agentúry Európskej únie pre základné práva EÚ LGBTI zo 14. mája 2020 s názvom Dlhá cesta k rovnosti osôb LGBTI,
- so zreteľom na rozhodnutie ombudsmanky EÚ z 30. júla 2020 o úlohe osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ,
- so zreteľom na správy osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ a na správy medziskupiny Európskeho parlamentu pre slobodu náboženského vyznania a viery a náboženskú toleranciu,
- so zreteľom na výročnú správu EÚ o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2019,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. septembra 2017 o korupcii a ľudských právach v

tretích krajinách¹,

- so zreteľom na svoje uznesenie z 3. júla 2018 o porušovaní práv pôvodného obyvateľstva vo svete vrátane zaberania pôdy²,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2019 o usmerneniach EÚ a mandáte osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženstva alebo viery mimo EÚ³,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2020 o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2017 a politike Európskej únie v tejto oblasti – výročná správa za rok 2018⁴, a na svoje predchádzajúce uznesenia o predchádzajúcich výročných správach,
 - so zreteľom na všetky svoje uznesenia o porušovaní ľudských práv, demokracie a zásad právneho štátu (označované ako uznesenia o naliehavých otázkach), prijaté v roku 2019 v súlade s článkom 144 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na Sacharovovu cenu za slobodu myslenia, ktorá bola v roku 2019 udelená ujkurskému obhajcovi ľudských práv Ilhamovi Tohtimu, profesorovi ekonómie, obhajcovi práv ujkurskej menšiny a politickému väzňovi v Číne,
 - so zreteľom na článok 54 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na stanovisko Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A9-0259/2020),
- A. keďže oslava 10. výročia Charty základných práv EÚ v roku 2019 pripomenula Únii jej deklarovaný záväzok a povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, aby rázne vykonávala opatrenia na ochranu, podporu a dodržiavanie ľudských práv v rámci svojich hraníc aj mimo nich; keďže pri tejto príležitosti EÚ opätovne potvrdila svoj záväzok zostať vplyvným aktérom na svetovej scéne a naďalej zohrávať vedúcu úlohu globálneho ochrancu demokracie a ľudských práv;
- B. keďže rodová rovnosť je základná hodnota EÚ a právo na rovnaké zaobchádzanie a nediskrimináciu je základné právo zakotvené v zmluvách a Charte základných práv a keďže uplatňovanie hľadiska rodovej rovnosti by sa preto malo ako horizontálna zásada vykonávať vo všetkých činnostiach a politikách EÚ a začleňovať do nich;
- C. keďže Pekinská deklarácia a akčná platforma z roku 1995 už 25 rokov poukazujú na význam rovnakých práv a príležitostí žien, ako aj ich rovnakej účasti na rozhodovacom procese a na demokratickom procese v záujme upevnenia demokracie;
- D. keďže nedostatok žien zapojených do rozvoja umelej inteligencie (UI) zvyšuje riziko zaujatosti; keďže vzdelanie v oblasti vedy je dôležité pri získavaní zručností, dôstojnej práce a pracovných miest v budúcnosti, ako aj na prelomenie rodových stereotypov, podľa ktorých sú tieto oblasti považované za typicky mužské, aby sa ženám umožnilo

¹ Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 82.

² Ú. v. EÚ C 118, 8.4.2020, s. 15.

³ Ú. v. EÚ C 411, 27.11.2020, s. 30.

⁴ Prijaté texty, P9_TA(2020)0007.

plné uplatňovanie ich ľudských práv;

- E. keďže počas osláv 30. výročia UNCRC v novembri 2019 EÚ zdôraznila svoj záväzok vypracovať komplexnú stratégiu v oblasti práv detí a rodičovských práv, aby sa stali stredobodom politik EÚ; keďže Parlament usporiadal 20. novembra 2019 špecializovanú konferenciu, ktorá sa zaoberala celým radom otázok vrátane výziev týkajúcich sa ochrany práv dieťaťa v neustále sa meniacom digitálnom svete, najmä pokiaľ ide o zakázanie prístupu k detskej pornografii a boj proti obťažovaniu a násiliu, prekonávania prekážok brániacich plnému uplatňovaniu práv detí a riešenia meniacej sa povahy ozbrojených konfliktov a ich vplyvu na budúcnosť detí, ako aj vplyvu týchto konfliktov na ich rozvoj, vzdelávanie a neskorší život, pričom sa zohľadnili vyjadrenia detí počas diskusie;
- F. keďže kríza vyvolaná celosvetovou pandémiou ochorenia COVID-19, spôsoby reakcie štátov na túto krízu, prehľbovanie nerovností a ťažkosti, ktoré spôsobila, najmä pre najzraniteľnejšie a marginalizované skupiny, ako aj ženy, a jej vplyv na medzinárodné vzťahy, medzinárodný poriadok založený na pravidlách a konflikty majú dlhodobé dôsledky na všetky záležitosti týkajúce sa dodržiavania ľudských práv;
- G. keďže kríza spôsobená pandémiou viedla napríklad k tomu, že väčšina krajín prijala núdzové opatrenia obmedzujúce slobodu využívať mnohé ľudské práva, medzi ktoré patrí predovšetkým sloboda pohybu a zhromažďovania, alebo že zaviedla nové prostriedky dohľadu s cieľom zabrániť prenosu vírusu COVID-19; keďže vzhľadom na ochranu základných slobôd v krátkodobom a dlhodobom horizonte vyvolali tieto opatrenia legitímne otázky z hľadiska svojej nevyhnutnosti, zákonnosti, proporcionality, nediskriminačného charakteru, trvania a dôsledkov; keďže pandémiu sprevádzali aj ďalšie negatívne trendy oslabujúce demokraciu a zmenšujúci sa priestor pre občiansku spoločnosť v niektorých krajinách;
- H. keďže celosvetová recesia spôsobená pandémiou môže viesť vlády k tomu, aby uprednostnili stimuláciu hospodárskej činnosti a prilákali investície; zdôrazňuje, že by k tomu nemalo dôjsť na úkor ich ambícií, pokiaľ ide o politické ciele a normy pre niektoré ďalšie oblasti, ako je ochrana ľudských práv, opatrenia v oblasti klímy a boj proti chudobe;
- I. keďže celosvetový rozmach autoritárskych a populistických hnutí predstavuje hrozbu pre hodnoty a zásady, na ktorých je Únia založená;
- J. keďže neliberálne režimy sa čoraz viac odkláňajú od cesty vyspelých demokracií a od západných demokratických noriem a zaisťujú si pozície, ktoré vedú k nepretržitému a zámernému porušovaniu ľudských práv; keďže tieto neliberálne režimy obmedzujú základné práva a slobody, čím poskytujú falošný obraz o legitímnosti volieb, ktoré nemožno považovať za slobodné, spravodlivé ani transparentné;
- K. keďže environmentálne núdzové situácie vrátane zmeny klímy a odlesňovania sú výsledkom ľudskej činnosti a vedú k porušovaniu ľudských práv nielen osôb, ktoré sú nimi priamo postihnuté, ale aj celého ľudstva; keďže je dôležité uznať súvislosť medzi ľudskými právami a ochranou životného prostredia; keďže zabezpečenie prístupu k vode je nevyhnutné na predchádzanie napätiu v určitých regiónoch;
- L. keďže zvýšená súdržnosť medzi vnútornými a vonkajšími politikami EÚ, ako aj medzi

jednotlivými vonkajšími politikami EÚ je nevyhnutným predpokladom úspešnej a účinnej politiky EÚ v oblasti ľudských práv; keďže politiky na podporu ľudských práv, demokracie, právneho štátu a boja proti beztretnosti by sa mali začleniť do všetkých ostatných politik EÚ s vonkajším rozmerom, ako je rozvoj, migrácia, bezpečnosť, boj proti terorizmu, práva žien a rodová rovnosť, rozširovanie a obchod; keďže väčšia konzistentnosť by mala EÚ umožniť rýchlejšie reagovať v počiatočných fázach porušovania ľudských práv a byť aktívnejším a dôveryhodnejším aktérom v oblasti ľudských práv na celosvetovej úrovni;

- M. keďže úplné dodržiavanie ľudských práv a európskych noriem v partnerských a susedných krajinách EÚ, ako aj pri riadení utečeneckej krízy a pri riešení migrácie je jednou z kľúčových priorít Európskej únie; keďže situácia v oblasti ľudských práv, ovplyvnená pandémiou COVID-19, vyvoláva znepokojenie v susedných krajinách, ktoré musia v tejto súvislosti prijať primerané opatrenia a pracovať v súlade so svojou občianskou spoločnosťou, ktorú tvoria aj proeurópski a demokratickí členovia;
- N. keďže čoraz viac krajín, najmä v Ázii, na Blízkom východe, v Afrike a Latinskej Amerike, využíva zákaz cestovania, aby zabránili obhajcom ľudských práv zúčastňovať sa na medzinárodných podujatiach;

Eudské práva a demokracia: všeobecné trendy a kľúčové výzvy

1. víta reakcie na pandémiu COVID-19 v štátoch, ktoré si za prvoradú povinnosť stanovili právo na život a zdravie; zdôrazňuje, že zároveň je nevyhnutné zabezpečiť primeranú životnú úroveň ľudí; pripomína, že všetky opatrenia v reakcii na pandémiu musia vychádzať z ľudských práv a zásad nediskriminácie a byť s nimi v súlade, a mali by zabezpečiť ďalší pokrok pri dosahovaní cieľov udržateľného rozvoja;
2. zdôrazňuje potrebu zabezpečiť úplné dodržiavanie ľudských práv a rešpektovanie zásady, že ľudské práva sú univerzálne a neodňateľné, nedeliteľné, vzájomne závislé a prepojené a odsudzuje každý pokus ich relativizovať;
3. vyjadruje veľmi vážne znepokojenie nad oslabením noriem v oblasti demokracie a ľudských práv a miery uplatňovania základných slobôd, ktoré spôsobila kríza v niektorých krajinách; zastáva názor, že toto oslabenie vyplýva predovšetkým z narastajúceho autoritárstva, ako aj z ničivých hospodárskych a sociálnych dôsledkov krízy a ich zneužitia ako zámienky na manipuláciu so štátnymi inštitúciami a s volebnými lehotami, na potláčanie činností obhajcov ľudských práv, najmä obhajcov menšín, politických oponentov, médií alebo zástupcov občianskej spoločnosti a na obmedzenie základných slobôd a ľudských práv vrátane práv osôb alebo skupín vystavených diskriminácii, ako sú náboženské menšiny a menšiny veriacich, a osoby LGBTI, na účely nesúvisiace s pandémiou; v tejto súvislosti zdôrazňuje nárast nenávistných prejavov na základe rasy, etnickej príslušnosti, náboženstva alebo kasty, dezinformácií, útokov na zraniteľné skupiny obvinené zo šírenia vírusu, nárast domáceho násillia a násillia založeného na rodovej príslušnosti a rodovej nerovnosti; vyjadruje znepokojenie nad prípadmi diskriminácie pri distribúcii pomoci súvisiacej s pandémiou COVID-19; odmieta akékoľvek odmietnutie pomoci za akýchkoľvek okolností, a to aj na základe náboženstva; zdôrazňuje tiež so znepokojením využívanie digitálnych technológií v rozpore s ľudskými právami s cieľom obmedziť pandémiu sledovaním občanov a získavaním ich súkromných údajov;

4. potvrdzuje, že štáty nesmú zneužívať pandémiu COVID-19 na upevnenie autoritatívnej moci, na oslabenie demokracie a právneho štátu ani na pošliapanie ľudských práv; vyjadruje hlboké znepokojenie nad zhoršením opatrení prijatých autoritárskymi režimami zameraných na potláčanie nesúhlasu a obmedzenie priestoru pre činnosť občianskej spoločnosti; zdôrazňuje význam občianskej spoločnosti, ktorej existencia umožňuje flexibilné, včasné a účinné reakcie na režimy, ktoré porušujú medzinárodné právo, ľudské práva a demokratické zásady; vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že núdzové opatrenia prijaté v súvislosti s pandémiou COVID-19 sa často nespájajú s jasnými povinnosťami ich zrušiť po skončení krízy;
5. poukazuje na to, že univerzálny prístup k zdravotnej starostlivosti je ľudským právom, a podporuje akýkoľvek pokrok smerom k všeobecnej zdravotnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná pre trvalo udržateľný rozvoj; víta celosvetovú reakciu Európskej únie na pandémiu COVID-19 založenú na prístupe Tímu Európa, ktorá sa zameriava na vyjadrenie solidarity a poskytnutie hmotnej pomoci partnerom, najmä najzraniteľnejším a najviac postihnutým krajinám;
6. poukazuje so znepokojením na nedostatky systému zdravotnej starostlivosti v mnohých štátoch, ktoré ohrozujú právo ľudí na telesné a duševné zdravie a na nápravu, ako aj na nedostatky v preventívnych opatreniach na zabránenie kontaminácii, v opatreniach týkajúcich sa vody a sanitácie, v oblasti informácií a v nediskriminácii v prístupe a právach; víta vyhlásenie Komisie, že vakcíny proti ochoreniu COVID-19 by mali byť dostupné na celom svete a že EÚ vynaloží na tento účel maximálne úsilie;
7. pripomína, že v kontexte pandémie COVID-19 musia štáty zabezpečiť, aby sa pri ich reakciách uplatňoval rodovo citlivý a prierezový prístup s cieľom zaručiť práva všetkých žien a dievčat žiť bez diskriminácie a násillia a mať prístup k základným službám v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktoré potrebujú;
8. pripomína, že pandémia má za následok aj zníženie monitorovania a dokumentovania prípadov porušovania ľudských práv na celosvetovej úrovni; podporuje medzinárodné úsilie o zhodnotenie rôznych vnútroštátnych reakcií na pandémiu, pokiaľ ide o obmedzenia politických, sociálnych a hospodárskych slobôd, a úsilie o vytvorenie spoločného rámca založeného na ľudských právach, ktorý bude poskytovať informácie pre budúce reakcie na sanitárne krízy; v tejto súvislosti víta vývoj globálneho monitorovania Komisiou a Medzinárodným inštitútom pre demokraciu a volebnú pomoc (IDEA);
9. ostro odsudzuje mnohé prípady diskriminácie, netolerancie, prenasledovania a zabíjania spojené s rasou, etnickou príslušnosťou, národnosťou, sociálnou triedou, telesným postihnutím, kastou, náboženstvom, vierou, jazykom, vekom, pohlavím, sexuálnou orientáciou, rodovou identitou, rodovým vyjadrením a pohlavnými znakmi, ku ktorým naďalej dochádza v mnohých krajinách a spoločnostiach; odsudzuje netolerantné a nenávisťné vyhlásenia a kroky namierené proti jednotlivcom alebo komunitám; považuje rasizmus, antisemitizmus a xenofóbiu, ktoré sú rozšírené v mnohých krajinách, za neprijateľné; trvá na tom, aby vlády na celom svete jasne odsúdili rasizmus a diskrimináciu a zaujali k nim prístup nulovej tolerancie;
10. poukazuje na obrovskú a rastúcu hrozbu pre ľudské práva, ktorú predstavujú zmena klímy, ničenie životného prostredia a strata biodiverzity tým, že ľudí zbavujú

základného práva na život, najmä v dôsledku vyššej úrovne celosvetového hladu, hospodárskych a sociálnych nerovností, obmedzení prístupu k vode a ďalších úmrtí v dôsledku podvýživy a zvýšeného šírenia chorôb; zdôrazňuje, že zmena klímy oslabuje aj uplatňovanie iných ľudských práv vrátane práva na potravinovú bezpečnosť, bezpečnú pitnú vodu a sanitáciu, zdravie, primerané bývanie, sebaurčenie, prácu a rozvoj; okrem toho upozorňuje na riziká, ktoré zmena klímy predstavuje pre mier a bezpečnosť, keďže potravinová neistota a nedostatok vody môžu viesť k súpereniu o prírodné zdroje a následne k nestabilite a konfliktom v štátoch a medzi nimi vzájomne; upriamuje zvláštnu pozornosť na súvislosť medzi týmto využívaním prírodných zdrojov a financovaním konfliktov, vojen a násilia, priamo alebo nepriamo vrátane niektorých aktérov súkromného sektora; zdôrazňuje, že najmenej rozvinuté krajiny sú najviac ohrozené zmenou klímy, pretože je pre ne najťažšie odolať jej ničivým vplyvom, a to aj napriek tomu, že produkujú menej skleníkových plynov ako bohatšie krajiny, pri ktorých je menej pravdepodobné, že na ne bude mať zmena klímy taký vplyv;

11. potvrdzuje, že podpora a ochrana ľudských práv a opatrení v oblasti klímy a životného prostredia sú navzájom prepojené, pretože najmä medzinárodné právo v oblasti ľudských práv poskytuje prístup k prostriedkom nápravy a právnym prostriedkom na nápravu škôd spôsobených zmenou klímy, na vykonávanie opatrení na boj proti zmene klímy a na vyodenie zodpovednosti štátov, podnikov a jednotlivcov za ich reakciu na zmenu klímy a kroky, ktoré prispievajú k ďalšiemu zhoršovaniu životného prostredia;
12. zdôrazňuje, že biodiverzita a ľudské práva sú vzájomne prepojené a vzájomne závislé, a pripomína povinnosti štátov v oblasti ľudských práv, aby chránili biodiverzitu, od ktorej tieto práva závisia, a to aj umožnením účasti občanov na rozhodnutiach súvisiacich s biodiverzitou a poskytnutím prístupu k účinným nápravám v prípadoch straty a degradácie biodiverzity; vyjadruje svoju podporu vznikajúcemu normatívnemu úsiliu na medzinárodnej úrovni v súvislosti s trestnými činmi proti životnému prostrediu; v tejto súvislosti nabáda EÚ a členské štáty, aby presadzovali uznanie ekocídy za trestný čin podľa medzinárodného práva podľa Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu;
13. zdôrazňuje, že je potrebné venovať osobitnú pozornosť pomoci osobám vysídleným z dôvodu zmeny životného prostredia a klímy; považuje preto za dôležité pracovať na medzinárodnej úrovni na vymedzení pojmu „osoby vysídlené z dôvodu zmeny životného prostredia“ v rámci Organizácie Spojených národov s cieľom vytvoriť medzinárodný právny rámec a prijať spoločný prístup k ochrane osôb, ktoré sú nútené opustiť miesto svojho bydliska; uznáva, že environmentálne dôsledky zmeny klímy môžu zhoršiť nútené vysídľovanie, a preto zdôrazňuje potrebu urýchlene vykonávať politiky na zmiernenie účinkov zmeny klímy v súlade s Parížskou dohodou;
14. vyjadruje vážne znepokojenie nad odlesňovaním, nelegálnou ťažbou a výrobou nelegálnych drog najmä v Amazónii v roku 2019, keďže lesy prispievajú k zmierňovaniu zmeny klímy absorpciou a ukladaním oxidu uhličitého; zdôrazňuje, že pôvodné obyvateľstvo bolo často prvou obeťou odlesňovania, čo okrem iných práv ohrozuje jeho právo na pôdu a prístup k životne dôležitým zdrojom; zdôrazňuje v tejto súvislosti jeho právo určiť a stanoviť priority a stratégie pre jeho vlastný rozvoj a využívanie jeho pôdy, území a iných zdrojov; zdôrazňuje, že beztrestnosť týchto a iných porušení práv pôvodného obyvateľstva je hnacou silou odlesňovania, a preto považuje vyodenie zodpovednosti za tieto porušenia za zásadné; konštatuje, že nezákonné

využívanie prírodných zdrojov môže mať vážne nepriaznivé dôsledky na sociálne, hospodárske, kultúrne, občianske a politické práva miestnych komunít vrátane základného práva národov na sebaurčenie a zásady trvalej zvrchovanosti nad prírodnými zdrojmi;

15. víta rastúce ambície a mobilizáciu občanov, najmä mladších generácií, v prospech politických a spoločenských zmien priaznivých pre dodržiavanie ľudských práv, demokratickej správy vecí verejných, rovnosti a sociálnej spravodlivosti, ambicióznejších opatrení v oblasti klímy a lepšej ochrany životného prostredia; zdôrazňuje, že v roku 2019 sa vo všetkých regiónoch sveta objavili masívne protestné hnutia, ktoré odrážajú tieto ambície a ktoré si vyžadujú zmeny v inštitucionálnom a hospodárskom usporiadaní spoločností a boji proti zmene klímy, a podporujú rozvoj spravodlivejšej globálnej spoločnosti; odsudzuje skutočnosť, že v mnohých krajinách sa ľuďom upiera právo na pokojné demonštrovanie, a to právnymi, administratívnymi a inými opatreniami, ako je potláčanie demonštrácií použitím sily, obťažovania a svojvoľného zadržovania; zdôrazňuje, že v roku 2019 došlo k zatknutiu stoviek pokojných demonštrantov, pričom mnohí z nich boli vystavení zlému zaobchádzaniu a svojvoľnému zadržovaniu a museli zaplatiť vysoké pokuty na základe súdnych procesov, v ktorých neboli zaručené minimálne procesné normy; zdôrazňuje, že je dôležité zachovať pokojný charakter protestných akcií, a vyjadruje znepokojenie nad niektorými okrajovými skupinami, ktoré využívajú príležitosť, ktorú poskytujú demonštrácie a prejavy sociálnych hnutí, aby ich vykonávali prostredníctvom násilia a narušenia každodenného života; vyzýva vlády, aby nepoužívali neprimeranú silu proti pokojným demonštrantom a aby brali všetkých páchatel'ov takýchto činov na zodpovednosť;
16. považuje za zásadne dôležité, aby politické reakcie na legitímne požiadavky spoločností a jednotlivcov boli založené na inkluzívnom dialógu vedúcemu k pozitívnej zmene; zároveň odsudzuje potláčanie pokojných hnutí niektorými vládami, ktoré prostredníctvom bezpečnostných zložiek používajú neprimeranú silu voči svojim obyvateľom s cieľom umlčať nesúhlasné a kritické hlasy;
17. zdôrazňuje, že na celom svete sa systematicky používajú vraždy, fyzické a hanlivé útoky, väznenie, vyhrážanie sa smrťou, obťažovanie, zastrasovanie a obmedzovanie slobody prejavu proti obhajcom ľudských práv vrátane obhajcov ľudských práv žien, obhajcov práv náboženského vyznania a viery, miestnych komunít, pôvodných skupín, ochrancov životného prostredia a pôdy, mimovládnych organizácií (MVO) a aktivistov občianskej spoločnosti, oznamovateľov a novinárov; konštatuje, že obhajcovia ľudských práv žien čelia rodovo špecifickým hrozbám;
18. vyjadruje hlboké znepokojenie nad použitím represívnej kybernetickej bezpečnosti a právnych predpisov v oblasti boja proti terorizmu v niektorých krajinách na zakročenie proti obhajcom ľudských práv; poukazuje na existenciu politických trendov smerujúcich k hlbšiemu nacionalizmu a zneužívaniu náboženstva na politický zisk, ktoré vedú k neznašanlivosti;
19. zdôrazňuje, že je povinnosťou inštitúcií EÚ aktívne podporovať organizácie a jednotlivcov, ktorí sa podieľajú na ochrane demokracie a ľudských práv; požaduje spravodlivosť a zodpovednosť za všetky útoky proti obhajcom ľudských práv; vyzýva EÚ, aby podporovala a chránila obhajcov ľudských práv v celej ich rozmanitosti; v tejto

súvislosti zdôrazňuje význam činnosti Parlamentu pre tlmočenie ich názorov a pre vyvíjanie tlaku na orgány tretích krajín, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili obhajcov ľudských práv zadržovaných z dôvodu ich aktivizmu; podporuje prácu európskych politických nadácií pri posilňovaní demokratických procesov a podporovaní novej generácie politických lídrov na celom svete;

20. je vážne znepokojený pretrvávajúcim problémom vojen a vojenských konfliktov a pretrvávajúcou okupáciou alebo anexiou území, čo vedie k závažnému porušovaniu medzinárodného humanitárneho práva a ľudských práv, najmä ku genocídam, k masovému zabíjaniu, násilnému vysídľovaniu civilného obyvateľstva vrátane náboženských menšín, a sexuálnemu násiliu, najmä proti ženám a deťom; dôrazne odsudzuje zapojenie diktátorských alebo autoritárskych mocností do vojen v zastúpení a zdôrazňuje, že predpokladom udržateľného mieru sú vyrokované politické riešenia; vyjadruje hlboké znepokojenie nad zvýšeným medzinárodným politickým napätím, nad intenzívnejšou aktivitou neštátnych ozbrojených skupín a teroristických organizácií v niektorých regiónoch sveta a nad pribúdaním násilia medzi komunitami;
21. odsudzuje skutočnosť, že hoci OSN v roku 2020 oslávila 75. výročie, niekoľko vlád sa nechalo ovplyvniť izolacionistickými pohnútkami a prijalo opatrenia smerujúce proti multilaterizmu a úsiliu o medzinárodnú spoluprácu v záujme mieru, riešenia konfliktov a ochrany ľudských práv na základe cieľov a zásad Všeobecnej deklarácie ľudských práv, medzinárodného práva, Charty OSN a Helsinského záverečného aktu; kritizuje skutočnosť, že demokratické krajiny sa na medzinárodnej scéne spoločne neujímajú vedenia s cieľom dôsledne reagovať na závažné porušovanie medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a spojiť sily v prospech presadzovania ľudských práv a demokracie s podpory medzinárodných systémov založených na pravidlách, a naliehavo žiada EÚ a členské štáty, aby vyplnili toto prázdne miesto vo vedení;
22. vyjadruje poľutovanie nad kritickou situáciou migrantov a utečencov na celom svete, najmä vysídlených žien, detí, osôb so zdravotným postihnutím a chronickými chorobami, osôb s rôznymi sexuálnymi orientáciami, osôb z prenasledovaných náboženských menšín, ktoré patria medzi najzraniteľnejšie osoby; konštatuje, že podľa odhadov dosiahol počet medzinárodných migrantov v roku 2019 takmer 272 miliónov osôb⁵, čo zodpovedá 3,5 % svetovej populácie, pričom viac ako 20 miliónov z nich boli utečenci⁶, a že za posledné dva roky došlo k rozsiahlemu vysídľovaniu a migrácii; berie na vedomie nárast počtu žiadateľov o azyl v roku 2019 žiadajúcich o medzinárodnú ochranu v členských štátoch EÚ-27⁷ v dôsledku represívnych praktík a porušovania ľudských práv okrem iného zo strany diktatúr, ktoré majú nelegálnu politickú moc; odsudzuje politické opatrenia, ktoré narušujú ľudské práva migrantov a utečencov a ohrozujú ich bezpečnosť a životy; dôrazne odsudzuje prípady diskriminácie, neznašanlivosti, prenasledovania a zabíjania spojené s migráciou alebo postavením utečenca; odsudzuje negatívny sklon k zastrášaniam a kriminalizácii práce tých, ktorí obhajujú ľudské práva migrantov a utečencov a poskytujú im pomoc;

⁵ [World Migration Report 2020](https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf) (Správa o migrácii vo svete za rok 2020) – Medzinárodná organizácia pre migráciu (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).

⁶ Podľa údajov uverejnených UNHCR (<https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4J>).

⁷ Štatistika azylu – Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics/sk).

23. víta skutočnosť, že úsilie o presadzovanie práv žien a dievčat nadobúda v celosvetovom meradle ešte väčší význam; konštatuje však, že v žiadnej krajine sveta sa ešte nedosiahla rodová rovnosť;
24. zdôrazňuje pretrvávajúce rozšírené rodovo podmienené násilie vrátane femicíd a diskriminácie v každom regióne sveta vrátane EÚ, ktoré vyplývajú z rodových nerovností, nerovných rodových noriem a dynamiky moci, kultúrnych praktík, ako je diskriminácia na základe príslušnosti ku kaste, alebo dlhodobo zavedených diskriminačných právnych systémov, ako aj propagandy a dezinformačných krokov, ktoré narúšajú práva žien; odsudzuje zneužívanie žien prostredníctvom obchodovania s ľuďmi a všetky formy rodovo motivovaného násillia vrátane sexuálneho, fyzického a psychologického násillia, ktoré patria medzi najrozšírenejšie a najsystematickejšie porušovania ľudských práv;
25. okrem toho poukazuje na využívanie sexuálneho násillia namiereného proti ženám z dôvodu ich názorov, náboženstva, filozofickej alebo sexuálnej orientácie alebo ich aktivizmu na ochranu ľudských práv; zdôrazňuje, že ženy a dievčatá patriace k etnickým a náboženským menšinám a menšinám veriacich sú dvojnásobne zraniteľné voči rodovo podmienenému násilliu a diskriminácii; pripomína, že násillie páchané na lesbách a bisexuálnych ženách v podobe tzv. nápravného znásillnenia zostáva v niektorých krajinách systémovým problémom z dôvodu sociálnej stigmatizácie a diskriminačných právnych systémov;
26. odsudzuje pretrvávajúci odmietavý postoj k rodovej rovnosti a právam žien, ako aj ku všetkým pokusom o oslabenie existujúcich nárokov a ochrany v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv, ako aj právne predpisy, politiky a postupy, ktoré naďalej odmietajú alebo obmedzujú tieto práva v mnohých krajinách sveta; v tejto súvislosti odsudzuje odmietnutia prístupu k dostupnej, vysoko kvalitnej komplexnej sexuálnej výchove, službám plánovania rodiny, moderným metódam antikoncepcie, bezpečnej a legálnej starostlivosti po umelom prerušení tehotenstva a zdravotnej starostlivosti o matky, ako aj zneužívania a zlé zaobchádzanie so ženami v zariadeniach materskej, predpôrodnej a postnatálnej zdravotnej starostlivosti, ako aj donucovacie postupy v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktoré nerešpektujú slobodný a informovaný súhlas žien; zdôrazňuje, že je potrebné chrániť rodičov v zraniteľnom postavení, najmä osamelých rodičov a tých, ktorí majú veľké rodiny, s cieľom pomôcť im vyhnúť sa chudobe a sociálnemu vylúčeniu; poukazuje na potrebu vytvoriť sociálne a hospodárske prostredie a podmienky, ktoré umožnia rodičom pokračovať v ich profesionálnom rozvoji;
27. odsudzuje tiež vlády na celom svete, ktoré odmietajú alebo podporujú negatívny odmietavý postoj voči požiadavkám žien na rovnaké práva; zdôrazňuje významnú úlohu, ktorú ženy zohrávajú prostredníctvom svojho aktivizmu v politických a sociálnych hnutiach, a vyjadruje poľutovanie, že za to musia platiť veľkú daň ako obeť násillia spôsobeného brutálnymi represiami a vojnou, ako aj sexuálneho vykorisťovania počas ozbrojených konfliktov;
28. vyjadruje hlboké znepokojenie nad pokračujúcim závažným porušovaním ľudských práv detí na celom svete v roku 2019, ktorý je rokom 30. výročia Dohovoru o právach dieťaťa, konkrétne detskou prácou, skorými a nútenými manželstvami, obchodovaním s deťmi a ich vykorisťovaním, a to aj na sexuálne účely, odvedením alebo zaradením detí

do ozbrojených síl, využívaním detských vojakov v ozbrojených konfliktoch, sexuálnym zneužívaním detí a ich prostitúciou, rozdeľovaním rodín a zadržiavaním detí z dôvodov súvisiacich s prísťahovalectvom, ako aj nad výzvami, ktorým čelia dievčatá z hľadiska sexuálneho a rodovo motivovaného násillia, predčasného tehotenstva, infekcie vírusom HIV, predčasného ukončenia štúdia; považuje za poľutovaniahodné, že v súvislosti s pandemiou sa mnohé deti a mladí ľudia museli zamestnať, aby uspokojili základné potreby a podporili domácnosti, v ktorých žijú, a v dôsledku toho odišli zo školy; zdôrazňuje, že tento neželaný vývoj predstavuje regresiu, pokiaľ ide o vzdelávanie detí v škole;

29. s hlbokým zármutkom odsudzuje teroristické a bombové útoky spáchané v prvej polovici roku 2019, ktorých terčom boli veriaci a ich miesta bohoslužieb, ktoré treba zachovávať a chrániť; je znepokojený tým, že tieto hrozné činy sa prekrývajú s nenávisťnými kampaňami, ktoré zintenzívňujú určití politickí lídri a teroristické skupiny, ktorých cieľom je upierať právo na slobodu myslenia, svedomia, náboženského vyznania alebo viery alebo ho obmedzovať; naliehavo žiada štáty, aby presadzovali slobodu myslenia, vedomia, náboženského vyznania alebo viery a chránili zraniteľné náboženské menšiny a menšiny veriacich a aby prijali rýchle opatrenia proti páchatelom násillia alebo podnecovaniu k nenávisti;

Presadzovanie a ochrana demokracie a ľudských práv ako jadro zahraničnej politiky EÚ

30. pripomína, že Únia je založená na hodnotách dodržiavania ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, solidarity, právneho štátu a dodržiavania ľudských práv, ako sa uvádza v článku 2 Zmluvy o EÚ; zdôrazňuje, že presadzovanie týchto hodnôt navonok, presadzovanie demokracie, právneho štátu, univerzálnosti a nedeliteľnosti ľudských práv a rešpektovanie zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného práva je jadrom spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ v súlade s článkom 21 Zmluvy o EÚ a strategickým záujmom Únie a malo by sa účinne a koherentne odrážať vo všetkých oblastiach vzťahov Únie s krajinami, ktoré nie sú členmi EÚ;
31. zdôrazňuje dôležitosť úsilia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a Komisie postaviť sa a dôrazne a nahlas reagovať na porušovanie ľudských práv vždy, keď k nemu dôjde, a to aj v blízkych partnerských krajinách, a aby sa neustále zvyšovalo povedomie a znalosti úradníkov EÚ a jej členských štátov, pokiaľ ide o ľudské práva a rodovú rovnosť; pripomína, že účinná spolupráca a zmysluplný dialóg s občianskou spoločnosťou je základným kameňom úspešnej politiky v oblasti ľudských práv; vyzýva všetky delegácie EÚ a ich príslušné kontaktné miesta pre ľudské práva v teréne, aby si dôsledne plnili povinnosť stretávať sa s obhajcami ľudských práv vrátane obhajcov ľudských práv žien a členmi občianskej spoločnosti, navštevovať zadržovaných aktivistov, členov demokratického disentu a obhajcov ľudských práv, monitorovať ich súdne konania a presadzovať ich ochranu v teréne; vyzýva tiež delegácie EÚ, aby uľahčili takéto opatrenia, keď sa majú formu návštev poslancov EP v rámci oficiálnych služobných ciest Európskeho parlamentu; zdôrazňuje, že je dôležité riešiť nielen dôsledky, ale aj základné príčiny porušovania ľudských práv;

Aktivity EÚ na multilaterálnej úrovni

32. naliehavo vyzýva EÚ a členské štáty, aby vypracovali jasnú stratégiu na boj proti narastajúcemu počtu prípadov odstupovania štátov od medzinárodného rámca v oblasti

ľudských práv a zasadzovania sa proti nemu v súlade s deklaroványmi záväzkami k multilaterálnemu v akčnom pláne pre ľudské práva a demokraciu, ako aj pokusom na medzinárodnej úrovni oslabiť koncepciu ľudských práv stanovenú vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv OSN; zdôrazňuje svoj názor, že medzinárodné právo v oblasti ľudských práv a prisľub dosiahnuť ciele trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 by mali zostať základnými kameňmi; odporúča, aby EÚ pokračovala vo svojom úsilí prostredníctvom spolupráce s krajinami a zainteresovanými stranami, ktoré môžu alebo nemusia mať rovnaké hodnoty ako EÚ, s cieľom zachovať alebo rozvíjať medzinárodné normy v oblasti ľudských práv v súlade s článkom 21 Zmluvy o EÚ;

33. vyzýva členské štáty, aby zefektívniili zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ využívaním pravidla kvalifikovanej väčšiny v Rade, najmä v súvislosti s ľudskými právami, predovšetkým v otázkach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu, a aby prijali sankcie; vyzýva členské štáty, aby na multilaterálnych fórach vystupovali jednotne a dôrazne a aby konali jednotne, keď čelia krízam, pri ktorých dochádza k spochybňovaniu základných hodnôt a záujmov Európskej únie, pretože je to jediný spôsob, ako môže Únia zohrávať vedúcu úlohu na medzinárodnej scéne a využiť svoj vplyv na pozitívne zmeny a koordinovanejšie reakcie na globálne výzvy predovšetkým presadzovaním a ochranou ľudských práv a výziev súvisiacich so životným prostredím a klímou;
34. opätovne pripomína, že EÚ bude uznávaná, vierohodná a efektívna na globálnej scéne len vtedy, ak jej základné hodnoty, najmä hodnoty týkajúce sa dodržiavania slobody, demokracie, ľudských práv, právneho štátu a rovnosti, budú navonok dôveryhodné, čo bude možné len vtedy, ak EÚ zabezpečí vnútornú a vonkajšiu súdržnosť svojich politík v týchto záležitostiach; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby išli príkladom, prísne dodržiavali ľudské práva, zabezpečovali konzistentnosť pri obhajovaní svojich hodnôt a zaručovali vhodné prostredie pre občiansku spoločnosť;
35. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že autoritárske režimy zneužívajú multilaterálne inštitúcie a snažia sa neutralizovať multilaterálne inštitúcie a mechanizmy na ochranu ľudských práv, pokiaľ ide o ich schopnosť brať štáty na zodpovednosť za porušovanie ľudských práv; vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby spolupracovali s podobne zmýšľajúcimi demokratickými spojencami s cieľom podporiť reformu multilaterálnych inštitúcií tak, aby boli odolnejšie voči negatívnemu vplyvu autoritárskych režimov; odsudzuje tiež skutočnosť, že kreslá v Rade OSN pre ľudské práva (UNHRC) sú často obsadené krajinami s preukázanými záznamami o závažnom porušovaní ľudských práv, a vyzýva členské štáty EÚ, aby boli mimoriadne opatrné, pokiaľ ide o ich spôsoby hlasovania, a aby nepodporovali krajiny, ktoré sú kandidátmi na členov UNHRC a zjavne porušujú ľudské práva;
36. domnieva sa, že dialógy o ľudských právach s krajinami mimo EÚ môžu predstavovať užitočný nástroj dvojstrannej spolupráce pri presadzovaní a ochrane ľudských práv za predpokladu, že prebiehajú spôsobom orientovaným na výsledky a sú pravidelne preskúmané; pripomína, že v usmerneniach EÚ týkajúcich sa dialógov o ľudských právach sa uvádza mnoho kritérií pre otvorenie dialógu vrátane „rozsahu, v akom je vláda ochotná zlepšiť situáciu, stupňa záväzku preukázaného vládou, pokiaľ ide o dohovory o medzinárodných ľudských právach, pripravenosti vlády spolupracovať v rámci postupov a mechanizmov Organizácie Spojených národov v oblasti ľudských práv, ako aj postoj vlády voči občianskej spoločnosti“; vyzýva ESVČ, aby vykonávala

pravidelné hodnotenie každého dialógu, ako sa stanovuje v usmerneniach EÚ; trvá na tom, že je dôležité otvoriť jednotlivé prípady v súvislosti s dialógmi o ľudských právach a zabezpečiť primerané nadväzujúce opatrenia a transparentnosť v týchto prípadoch;

Osobitný zástupca EÚ pre ľudské práva

37. víta vymenovanie Eamona Gilmorea za osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva (OZEÚ) 28. februára 2019; opakuje, že vymenovanie OZEÚ by malo byť najprv predmetom vypočutia v Parlamente; nabáda OZEÚ, aby pokračoval v diplomatickom úsilí o zvýšenie účinnosti politiky EÚ v oblasti ľudských práv, upevnil medzinárodné spojenectvá na podporu programu v oblasti ľudských práv a presvedčil partnerov na celom svete, aby prijali a vykonávali politiky, ktoré sú v súlade s vysokými normami demokracie, ľudských práv, právneho štátu a dobrej správy vecí verejných a medzinárodným právom a normami, najmä medzinárodným humanitárnym právom a medzinárodným trestným súdnictvom; ďalej odporúča, aby OZEÚ zdvojnásobil svoje úsilie o zabezpečenie vnútornej súdržnosti EÚ pri vymedzovaní a vykonávaní zahraničnej politiky EÚ v oblasti ľudských práv; trvá na tom, aby sa jeho pravidelné správy Rade poskytovali aj Parlamentu; vyzýva EÚ, aby v rámci celkovej reformy pozície OZEÚ posilnila viditeľnosť OZEÚ a transparentnosť aktivít a misií tejto pozície, a to aj samostatnou sekciou stránky ESVC, aby transformovala OZEÚ na stálu pozíciu s primeranými zdrojmi a možnosťou verejne vystupovať s cieľom informovať o výsledkoch návštev nečlenských krajín EÚ a o pozíciách EÚ k témam súvisiacim s ľudskými právami;

Medzinárodné dohody

38. opätovne zdôrazňuje svoju výzvu, aby sa doložky o ľudských právach systematicky začleňovali do všetkých medzinárodných dohôd, najmä obchodných dohôd a dohôd o pridružení medzi EÚ a krajinami mimo EÚ a aby sa riadne presadzovali a monitorovali, a to aj prostredníctvom merateľných kritérií a pravidelných posúdení vplyvu, so zapojením Parlamentu a občianskej spoločnosti; zdôrazňuje, že v týchto doložkách by sa mali stanoviť mechanizmy na zabezpečenie ich účinného presadzovania a postupy, v rámci ktorých sa stanovia jasné a presvedčivé dôsledky vyplývajúce z porušenia dohôd vrátane pozastavenia dohôd alebo v krajnom prípade odstúpenia EÚ od dohôd; požaduje lepšiu koordináciu a komunikáciu medzi špecializovanými subjektmi zodpovednými za príslušné oblasti politiky, ako je obchod a ľudské práva, s cieľom účinnejšie začleniť aspekty ľudských práv do obchodnej a investičnej politiky; nalieha, aby sa zriadili nezávislé mechanizmy monitorovania ľudských práv v súvislosti s obchodnými dohodami a dohodami o zahraničných investíciách, ako aj nezávislý mechanizmus podávania sťažností s cieľom poskytnúť postihnutým občanom a miestnym zainteresovaným stranám účinný prostriedok nápravy;
39. zdôrazňuje, že podpora a ochrana demokracie a ľudských práv v tretích krajinách sa môže účinne dosiahnuť len vtedy, ak sa ich dodržiavaním podmienka hospodárske a politické stimuly EÚ, ako je prístup k finančným prostriedkom EÚ, udeľovanie všeobecného systému preferencií (VSP) a ďalšie zjednodušenia colných sadzieb a zvýhodnenia v podobe oddelenia oslobodenia od schengenských víz EÚ; v tejto súvislosti pripomína, že podľa nariadenia (EÚ) 2018/1806 by Komisia mala monitorovať situáciu v oblasti ľudských práv v tretích krajinách, ktoré sú oslobodené od vízovej povinnosti, a pravidelne o nej podávať správu Európskemu parlamentu a mala

by pozastaviť oslobodenie od vízovej povinnosti v prípade porušenia ľudských práv v dotknutej krajine;

Nástroj susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce

40. žiada, aby sa na realizáciu činností a podpory v záujme presadzovania a ochrany demokracie a ľudských práv v rámci Nástroja susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce (NDICI) použil primeraný rozpočet zodpovedajúci úrovni záväzkov a ambícií Únie;
41. vyzýva Komisiu, aby monitorovala a zahrnula do svojej výročnej správy o dosahovaní cieľov NDICI kapitolu o dodržiavaní ľudských práv a dodržiavaní článku 8 „Všeobecné zásady nástroja“ partnerskými krajinami, ktoré využívajú jeho financovanie; vyzýva Komisiu, aby navrhla vhodné opatrenia vrátane pozastavenia financovania EÚ určeného štátnym subjektom a presmerovania pomoci na občiansku spoločnosť v prípade porušenia ľudských práv alebo zásad NDICI zo strany jeho príjemcov; požaduje väčšiu transparentnosť, pokiaľ ide o ustanovenia finančných dohôd týkajúce sa ľudských práv, a objasnenie mechanizmu a kritérií na pozastavenie takýchto dohôd v prípade porušenia ľudských práv, demokratických zásad a zásady právneho štátu a v závažných prípadoch korupcie; vyzýva Komisiu, aby sa dôsledne zdržiavala využívania rozpočtovej podpory vládam tretích krajín ako prevádzkovej modalita v krajinách, v ktorých dochádza k rozsiahlemu porušovaniu ľudských práv a represiam voči obhajcom ľudských práv;
42. žiada, aby EÚ zvlášť dôkladne posúdila všetky porušenia spojené s vlastnými politikami a projektmi Únie a financovaním v tretích krajinách a aby im zabránila, a to aj vytvorením mechanizmu podávania sťažností pre jednotlivcov alebo skupiny, ktorých práva mohli byť porušené činnosťou EÚ v týchto krajinách;
43. víta nedoceneniteľnú pomoc poskytovanú organizáciám občianskej spoločnosti na celom svete prostredníctvom európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva, ktorý bol hlavným nástrojom Európskej únie na vykonávanie jej vonkajšej politiky v oblasti ľudských práv; vyzýva na ďalšie posilnenie financovania občianskej spoločnosti a ľudských práv v rámci nadväzujúceho globálneho nástroja;
44. vyzýva Komisiu, aby v spolupráci s ESVČ stanovila rámec na podávanie výročných správ Európskou investičnou bankou (EIB) o jej operáciách mimo EÚ, pokiaľ ide o súlad so všeobecnými zásadami, ktorými sa riadi vonkajšia činnosť Únie, ako sa uvádza v článku 21 Zmluvy o EÚ a strategickom rámci a akčnom pláne EÚ pre ľudské práva; naliehavo vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, aby projekty podporované EIB boli v súlade s politikami a záväzkami EÚ v oblasti ľudských práv a aby existovali mechanizmy zodpovednosti, ktorými môžu jednotlivci upozorňovať na prípady porušenia pravidiel súvisiace s činnosťami EIB; vyzýva EIB, aby ďalej rozvinula svoju politiku sociálnych noriem na politiku ľudských práv v oblasti bankovníctva; vyzýva na začlenenie kritérií ľudských práv do jej hodnotení projektov;

Akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu

45. víta prijatie akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024; vyjadruje sklamanie nad tým, že ESVČ nevenovala náležitú pozornosť ponuke Parlamentu a jeho Podvýboru pre ľudské práva aktívne sa podieľať na jeho príprave v duchu dobrej medziinštitucionálnej spolupráce;

46. vyzýva ESVČ a Komisiu, aby uskutočňovali pravidelné konzultácie s občianskou spoločnosťou a zapojili sa do štruktúrovaného a pravidelného dialógu s príslušnými orgánmi Parlamentu o vykonávaní nového akčného plánu s cieľom umožniť Parlamentu, aby svojim dielom prispel k činnostiam akčného plánu, najmä prostredníctvom parlamentnej diplomacie, a účinne si plnil kontrolnú úlohu; odporúča, aby sa stanovil súbor referenčných kritérií a ukazovateľov pokroku s cieľom účinne monitorovať vykonávanie akčného plánu; vyzýva ESVČ, aby podala správu o pokroku dosiahnutom pri dosahovaní cieľov akčného plánu na základe týchto referenčných kritérií; žiada ESVČ, aby pravidelne sledovala uznesenia a rozpravy Parlamentu, ktoré sú relevantné pre vykonávanie akčného plánu; trvá na tom, aby členské štáty prevzali zodpovednosť za akčný plán a prispeli k výročnej správe o jeho vykonávaní podávaním správ o svojich vlastných činnostiach vykonaných podľa tohto strategického dokumentu;

Riešenie globálnych výziev v oblasti ľudských práv a demokracie

Demokratická správa vecí verejných a priestor pre občiansku spoločnosť

47. zastáva názor, že demokratická správa vecí verejných a právny štát sú na celom svete terčom útokov v dôsledku kombinácie rôznych faktorov, napríklad vzostupu autoritárstva a populizmu, rastúcich nerovností a chudoby, tlaku na občiansku spoločnosť, šírenia falošných správ, dezinformácií, kybernetických ohrození a hybridných hrozieb, politického zasahovania a kampaní uskutočňovaných externými subjektmi, straty dôveryhodnosti verejných inštitúcií, polarizácie spoločností a oslabenia kolektívnych organizácií chrániacich verejný záujem; zdôrazňuje tiež, že útoky na slobodu médií a pokusy o manipuláciu verejnej diskusie šírením falošných správ v sociálnych médiách neboli nikdy také časté a tak silné; vyjadruje znepokojenie nad tým, že autoritárske praktiky, ako je stigmatizovanie aktérov občianskej spoločnosti ako „zahraničných agentov“, sa napodobňujú a šíria na celom svete;
48. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby naďalej podporovali posilňovanie demokratických inštitúcií, transparentných a dôveryhodných volebných procesov na celom svete, podnecovali a uvoľňovali demokratickú diskusiu, bojovali proti nerovnostiam, zaručovali prácu organizácií občianskej spoločnosti, podporovali dialóg medzi rôznymi segmentmi spoločnosti, bojovali proti korupcii a beztrestnosti a posilňovali nezávislé a nestranné súdnictvo a mechanizmus zodpovednosti; vyzýva EÚ, aby ešte viac zintenzívnila svoje úsilie v oblasti pozorovania volieb a aby užšie spolupracovala s medzinárodnými organizáciami, najmä s tými, ktoré majú osobitný význam, ako je Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe;
49. zdôrazňuje, že korupcia a porušovanie ľudských práv sú navzájom prepojené; vyzýva EÚ, aby do svojho programu v oblasti ľudských práv začlenila boj proti korupcii; opakuje povinnosť EÚ chrániť združenia na boj proti korupcii, investigatívnych novinárov a oznamovateľov, ktorí pracujú na odhaľovaní korupcie a podvodov;

Klimatické opatrenia a ľudské práva

50. potvrdzuje, že podpora a ochrana ľudských práv a opatrení v oblasti klímy a životného prostredia sú navzájom prepojené, pretože najmä medzinárodné právo v oblasti ľudských práv poskytuje právne prostriedky na nápravu škôd spôsobených zmenou klímy, na vykonávanie opatrení na boj proti zmene klímy a na vyvodenie zodpovednosti

voči štátom, podnikom a rozhodujúcim aktérom, najmä tým, ktorí najviac znečisťujú, za ich reakciu na zmenu klímy;

51. podporuje inkluzívny prístup založený na právach na posilnenie opatrení v oblasti klímy, ktorý zabezpečí účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti pri tvorbe, vykonávaní a preskúvaní politických rozhodnutí týkajúcich sa zmeny klímy a jej dôsledkov; potvrdzuje, že boj proti zmene klímy ide ruka v ruke s podporou a ochranou tých, ktorí obhajujú planétu a jej prírodné zdroje vrátane obhajcov pôdy a životného prostredia a komunít pôvodného obyvateľstva;

Prístup EÚ ku konfliktom, zodpovednosť za porušovanie ľudských práv a boj proti beztretnosti

52. poukazuje na zložitost' moderných konfliktov, ktoré často vznikajú na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni, niekedy vo forme hybridných alebo kybernetických útokov, zahŕňajú mnohé strany vrátane teroristických organizácií a neštátnych aktérov a majú katastrofálne humanitárne dôsledky, najmä pre ťažkosti pri rozlišovaní medzi bojovníkmi a civilistami; vyzýva EÚ, aby posilnila svoju reakciu na konflikty, riešila ich základné príčiny, investovala do predchádzania konfliktom a sprostredkovateľského úsilia, hľadala a udržiavala priestor pre politické riešenia, vytvárala spojenectvá s podobne zmýšľajúcimi krajinami a regionálnymi organizáciami, poskytovala ďalšiu finančnú a technickú pomoc a personál na mierové civilné misie a alebo vojenské operácie a podporovala iniciatívy na budovanie dôvery medzi znepriatelenými stranami; vyzýva tiež EÚ, aby zabezpečila začlenenie rodového hľadiska do všetkých týchto snáh, posilnila úlohu žien a mladých ľudí pri predchádzaní konfliktom a ich riešení, ako aj pri udržiavaní mieru, humanitárnej pomoci a obnove po skončení konfliktu, spravodlivosti v prechodnom období a presadzovaní ľudských práv a demokratických reforiem; vyzýva tiež EÚ, aby riešila problém obchodovania s ľuďmi a sexuálneho a rodovo motivovaného násillia a zabezpečila trvalý prístup k základným zdravotníckym službám, ktoré zachraňujú život; trvá na tom, že je dôležité zabezpečiť súdržnosť politiky EÚ v súvislosti so situáciou okupácie alebo anexie územia; pripomína, že politika EÚ by sa mala riadiť medzinárodným humanitárnym právom vo vzťahu ku všetkým takýmto situáciám, a to aj v prípadoch dlhodobej okupácie;
53. vyzýva všetky vlády, aby medzinárodným pozorovateľom vrátane osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva, vysokého komisára OSN pre ľudské práva a osobitných postupov OSN zaručila neobmedzený prístup na všetky svoje územia; zdôrazňuje význam zabezpečenia neobmedzeného prístupu kľúčových medzinárodných humanitárnych organizácií a medzinárodných pozorovateľov do oblastí postihnutých prebiehajúcimi konfliktmi a vojenskou agresiou;
54. vyzýva členské štáty, aby prísne dodržiavali ustanovenia článku 7 Zmluvy OSN o obchode so zbraňami týkajúce sa vývozu a jeho posudzovania a spoločnej pozície EÚ k vývozu zbraní tým, že odmietnu akýkoľvek transfer zbraní a sledovacích zariadení, pri ktorom by hrozilo, že dovážajúci štát alebo neštátny aktér môže spôsobiť alebo umožniť porušovanie ľudských práv alebo medzinárodného humanitárneho práva, a to aj v kontexte európskeho mierového nástroja (EMN);
55. vyzýva členské štáty, aby v rámci EMN zriadili pilier ľudských práv, ktorý bude okrem iného obsahovať cieľ posilnenia postavenia a podpory občianskej spoločnosti, a to aj

prostredníctvom programov s finančnými prostriedkami osobitne vyčlenenými na podporu obhajcov ľudských práv ako prispievateľov k budovaniu mieru; vyzýva členské štáty, aby zväžili možnosť zahrnutia povinných záruk v oblasti ľudských práv a posúdení vplyvu do budúceho EMN vrátane dodržiavania pevného politického rámca náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv (HRDD) v oblasti obrany a bezpečnosti inšpirovaného politikou OSN v oblasti ľudských práv;

56. potvrdzuje svoju neochvejnú podporu Medzinárodnému trestnému súdu (MTS) a vyzýva štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Rímskeho štatútu, aby MTS poskytli primerané finančné zdroje, ktoré mu umožnia plniť si úlohy v rámci jeho mandátu; vyzýva MTS, aby pokračoval vo svojej činnosti nestranne a nezávisle; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby nabádali všetkých členov OSN, aby ratifikovali a vykonávali Rímsky štatút; vyzýva signatárov Rímskeho štatútu, aby spolupracovali s MTS; považuje útoky na MTS za nanajvýš poľutovaniahodné a odsudzuje aj individuálne sankcie uložené jeho zamestnancom, najmä hlavnému prokurátorovi MTS, ktoré sú neprijateľné; vyzýva štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, aby prijali konkrétne opatrenia na odstránenie týchto sankcií a na podporu tých, ktorých sa tieto sankcie týkajú; zdôrazňuje, že MTS je jediná medzinárodná inštitúcia, ktorá je spôsobilá stíhať niektoré z najhroznejších zločinov na svete a brániť obeť, ktoré nemajú iné východisko; uznáva prácu nezávislého odborného preskúmania, ktorého úlohou je určiť oblasti reformy, a vyzýva MTS, aby prijal všetky potrebné opatrenia na zlepšenie svojej výkonnosti, účinnosti a pozitívneho vplyvu, najmä na komunity a obeť, na ktoré sa jeho práca vzťahuje; žiada EÚ a členské štáty, aby naďalej chránili nezávislosť a nestrannosť MTS pred útokmi, ktorých cieľom je brániť fungovaniu medzinárodného trestného súdnictva; vyzýva Komisiu a ESVC, aby preskúmali spôsoby a predstavili nové nástroje na prispievanie k boju proti medzinárodnému zločinu, na pomoc obetiam porušovania medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva s cieľom dostať sa k medzinárodnej spravodlivosti a získať nápravu, a to aj budovaním schopnosti členských štátov a krajín mimo EÚ uplatňovať zásadu univerzálnej jurisdikcie vo svojich domácich právnych systémoch;
57. opakuje svoju výzvu podpredsedovi Komisie/vysokému predstaviteľovi Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku (PK/VP), aby vymenoval osobitného zástupcu EÚ pre medzinárodné humanitárne právo a medzinárodnú spravodlivosť s mandátom podporovať, presadzovať a zastupovať záväzok EÚ k boju proti beztrestnosti;
58. vyzýva členské štáty EÚ a Európsku sieť pre genocídu, aby podporovali vyšetrovací tím OSN pri zhromažďovaní, uchovávaní a skladovaní dôkazov o trestných činoch páchaných v súčasnosti alebo nedávno, aby sa nestratili;
59. vyjadruje potrebu zabezpečiť spravodlivosť pre všetky obeť porušovania medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a humanitárneho práva a vzhľadom na prebiehajúci ozbrojený konflikt vyzýva na okamžité zastavenie prejavov nepriateľstva; zdôrazňuje, že medzinárodné spoločenstvo je zodpovedné za ukončenie beztrestnosti a závažných porušení, ku ktorým dochádza vo viacerých krajinách;
60. vyjadruje hlboké znepokojenie nad využívaním sexuálneho a rodovo motivovaného násillia ako vojnovéj zbrane; zdôrazňuje, že sexuálne zločiny a rodovo motivované násillie sa v Rímskom štatúte považujú za vojnové zločiny, zločiny proti ľudskosti alebo základné prvky genocídy alebo mučenia; požaduje koordinované opatrenia na

ukončenie používania sexuálneho násillia ako vojnovkej zbrane; víta rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN (BR OSN) č. 2467 o sexuálnom násillí v konfliktoch a všetky súvisiace rezolúcie BR OSN, počnúc rezolúciou BR OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti, v ktorej sa potvrdzuje záväzok BR OSN predchádzať používaniu sexuálneho násillia ako vojnovkej a teroristickej taktiky pomocou všetkých prostriedkov, ktoré má k dispozícii, vrátane sankcií a iných cielených opatrení proti páchatelom; zdôrazňuje, že je potrebné zabezpečiť, aby sa ženským obetiam vojnového znásillenia poskytovala všetka potrebná bezpečná lekárska a psychologická pomoc a služby vrátane bezpečného umelého prerušenia tehotenstva, ako sa stanovuje v medzinárodnom humanitárnom práve; vyzýva EÚ, aby bojovala proti beztrestnosti porušovania sexuálnych a reprodukčných práv v konfliktných prostrediach, a podporuje právo žien a dievčiat na pravdu, účinné opravné prostriedky a odškodnenie za porušovanie týchto práv; okrem toho víta skutočnosť, že OSN 30. októbra 2019 vytvorila Medzinárodný fond pre obeť sexuálneho násillia súvisiaceho s konfliktmi s cieľom pomôcť im získať odškodnenie;

61. pripomína hodnotiace správy OSN o úsilí presadzovať právo a poskytovať lekársku pomoc v prípade sexuálneho vykorisťovania a zneužívania zamestnancami Organizácie Spojených národov a pridruženým personálom v mierových operáciách; zdôrazňuje, že je potrebné aby OSN, členské štáty EÚ a orgány spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky EÚ bezodkladne a s maximálnou rozhodnosťou vyšetrili, trestne stíhali a odsúdili všetkých zamestnancov OSN, jednotlivých štátov a EÚ, ktorí spáchali sexuálne násillné činy; pripomína potrebu zreformovania príslušných štruktúr tak, aby sa skoncovalo s beztrestnosťou personálu OSN a EÚ a zriadili sa funkčné a transparentné mechanizmy dohľadu a zodpovednosti; považuje za neprijateľné, že návrhy na začatie konania týkajúce sa prípadov údajného zneužívania zostávajú v súčasnosti i naďalej úplne dobrovoľné a závisia od krajiny, ktorá prispela vojenskými jednotkami; je presvedčený, že takéto závažné zločiny by sa dali obmedziť a dalo by sa im predchádzať aj výchovou a vzdelávaním; pripomína naliehavú potrebu predchádzať takýmto trestným činom v budúcnosti aj preto, aby sa obnovila dôvera miestneho obyvateľstva voči medzinárodným mierovým jednotkám;
62. zdôrazňuje súvislosť medzi porušovaniami ľudských práv a rozsiahlou beztrestnosťou a nedostatkom zodpovednosti v regiónoch a krajinách dotknutých konfliktmi alebo krajinách charakterizovaných politicky motivovaným zastrašovaním, diskrimináciou, obťažovaním a útokmi, únosmi, policajnou brutalitou, svojvoľným zatýkaním, prípadmi mučenia a vraždami; požaduje EÚ, aby podporila kroky zamerané na boj proti beztrestnosti a podporu zodpovednosti v krajinách, v ktorých dynamika beztrestnosti odmeňuje tých, ktorí majú najväčšiu zodpovednosť, a oslabuje obeť;
63. ľutuje, že musí vyňať nositeľku Sacharovovej ceny Aun Schan Su Ťij z komunity nositeľov Sacharovovej ceny, ale víta toto rozhodnutie, ako odpoveď na jej nečinnosť a akceptovanie pretrvávajúcich trestných činov proti komunite Rohingov v Mjanmarsku;
64. vyjadruje znepokojenie nad tým, že dochádza k popravám bez riadneho konania, mučeniu a inému porušovaniu ľudských práv v mene boja proti nelegálnym drogám; opakuje, že bojom proti trestnej činnosti nemožno ospravedlniť žiadne porušovanie ľudských práv, a vyzýva na zhromaždenie najlepších postupov s cieľom dosiahnuť prístup minimalizácie škôd založený na zásadách právneho štátu;

65. oceňuje prácu a prínos osobitnej spravodajkyne OSN pre mimosúdne popravy, popravy bez riadneho konania alebo svojvoľné popravy Agnès Callamardovej k boju proti beztretnosti pri vyšetrovaní podozrení z mimosúdnych vrážd v roku 2019, napríklad vraždy žurnalistu Jamala Khashoggiho, napriek tomu, že bola vystavená zastrašovaniu a hrozbám;
66. podporuje reformy súdnictva, aby sa zabezpečila jeho neustrannosť a nezávislosť, vrátane riešenia otázok spojených s prijímaním a menovaním sudcov, korupciou a rodovými predsudkami v rámci súdnictva;
67. vyzýva na urýchlené prijatie a vykonávanie nezávislého, flexibilného a reaktívneho globálneho sankčného mechanizmu EÚ pre oblasť ľudských práv, tzv. Magnického aktu EÚ, ako zásadnej súčasti existujúceho súboru nástrojov EÚ v oblasti ľudských práv a zahraničnej politiky, ktorý by posilnil úlohu EÚ ako globálneho aktéra v oblasti ľudských práv a umožnil by ciele sankcie voči jednotlivcom a štátom i neštátom aktérom a iným entitám, ktorí sú zodpovední za závažné porušovanie ľudských práv vrátane aktov systematickej korupcie súvisiacej so závažnými porušeniami ľudských práv; víta prijatie globálnych sankčných mechanizmov v oblasti ľudských práv v čoraz väčšom počte krajín; zdôrazňuje, že je dôležité, aby bol tento systém v súlade s mechanizmom súdneho preskúmania EÚ; poukazuje na to, že je potrebné vyčleniť dostatočné zdroje, aby sa umožnilo jeho účinné vykonávanie; vyzýva na zriadenie poradného výboru na úrovni EÚ za účasti Parlamentu; zdôrazňuje, že takýto mechanizmus prispeje k boju proti porušovaniu ľudských práv, boju proti beztretnosti a ochrane aktivistov a obhajcov ľudských práv na celom svete, ako aj k potvrdeniu významu účinného konania Európskej únie, pokiaľ ide o sankcie v oblasti ľudských práv, a teda použitie hlasovania kvalifikovanou väčšinou; víta prijatie rozhodnutia Rady o cieleňých reštriktívnych opatreniach na odrádzanie a reagovanie v prípade kybernetických útokov, ktoré predstavujú vonkajšiu hrozbu pre EÚ a jej členské štáty;
68. domnieva sa, že celosvetová epidémia COVID-19 by sa nemala používať ako zámienka na oslabenie sankčných režimov; zdôrazňuje však, že sankcie by nemali brániť poskytovaniu humanitárnej pomoci vrátane lekárskej pomoci v súlade s medzinárodným humanitárnym právom;

Obhajcovia ľudských práv

69. odsudzuje vraždy, svojvoľné zadržiavanie, mučenie, prenasledovanie, obťažovanie, zastrašovanie, vydieranie, diaľkový digitálny a fyzický dohľad a očierňujúce kampane proti obhajcom ľudských práv, ich rodinám a právnikom, ako aj tým, ktorí ich podporujú a sympatizujú s nimi; s veľkým znepokojením berie na vedomie vysoký počet násilných útokov a vrážd proti obhajcom ľudských práv bojujúcich za pôdu a životné prostredie v roku 2019 z dôvodu ochrany prírodných zdrojov a práv jednotlivcov na život v bezpečnom a zdravom prostredí; konštatuje, že v niektorých častiach sveta tieto útoky dosiahli nebezpečnú úroveň; v tejto súvislosti zdôrazňuje osobitnú zraniteľnosť obhajcov ľudských práv a potrebu primeranej ochrany, aby mohli svoju nesmierne dôležitú prácu vykonávať bez obťažovania a prenasledovania; zdôrazňuje úlohu, ktorú môžu náboženské organizácie zohrávať pri reagovaní na humanitárne krízy, presadzovaní mieru, spravodlivosti a dodržiavania ľudských práv, pri riešení nenásilia a pri vystupovaní ako sprostredkovatelia pri rokovaníach o riešení

konfliktov;

70. vyjadruje mimoriadne znepokojenie v súvislosti so zvyšujúcim sa počtom vynesených rozsudkov, bez záruky minimálnych noriem spravodlivého súdneho procesu požadovaných medzinárodným právom; vyzýva EÚ, aby naďalej využívala spoluprácu a diplomaciu a snažila sa tak o plné rešpektovanie práva na spravodlivý proces pre každú osobu;
71. požaduje ukončenie všetkých útokov proti obhajcom ľudských práv, prepustenie všetkých svojvoľne zadržovaných osôb a vyvodenie zodpovednosti proti zodpovedným osobám; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby vypracovali strategickú víziu na vysokej úrovni na boj proti rastúcim globálnym útokom na obhajcov ľudských práv, a to aj prijatím dôrazných záverov Rady pre zahraničné veci, v ktorých by ministri zahraničných vecí mali vyzvať na prijatie ambiciózných globálnych opatrení EÚ na ochranu obhajcov ľudských práv; vyzýva inštitúcie EÚ, aby dôraznejšie podporovali obhajcov ľudských práv ako kľúčovú a neoddeliteľnú súčasť vonkajšej politiky Únie v oblasti ľudských práv; zdôrazňuje, že politický dialóg a angažovanosť s orgánmi krajín mimo EÚ, pozorovanie súdnych procesov, stretnutia s obhajcami ľudských práv pri návštevách krajín, návštevy zadržovaných obhajcov ľudských práv, podpora premiestňovania a verejné vyhlásenia sú základnými vykonávacími prvkami tejto politiky; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili úsilie tým, že budú vystupovať jednotnejšie a budú používať tieto nástroje koherentne a jednotne bez ohľadu na dotknutú krajinu v prípadoch, keď boli porušené práva obhajcov ľudských práv; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v tomto duchu vydávali výročné závery Rady o obhajcoch ľudských práv, začleňovali do nich hodnotenie činnosti obhajcov ľudských práv a stanovovali strategické záväzky pre obhajcov ľudských práv na najvyššej úrovni; zdôrazňuje pokračujúce opatrenia Parlamentu a jeho Podvýboru pre ľudské práva v roku 2019 zamerané na podporu a vyzdvihovanie situácie obhajcov ľudských práv vrátane laureátov Sacharovovej ceny a kandidátov na túto cenu, najmä ak sú v ohrození alebo čelia porušovaniu svojich práv;
72. vyzýva EÚ, aby zaručila prístup obhajcov ľudských práv žien, ktorí čelia rodovo podmienenému násiliu, k ochranným mechanizmom a zdrojom, aby ich politicky podporovala, zvýšila finančné prostriedky pre nezávislé organizácie občianskej spoločnosti, ktoré presadzujú práva žien a dievčat, a aby prijala ako prílohu k usmerneniam EÚ o obhajcoch ľudských práv súbor nástrojov, ktorý by EÚ poskytol praktické kroky na lepšie uspokojenie potrieb obhajcov ľudských práv žien na celom svete;
73. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zvýšili úroveň ambícií s cieľom zabezpečiť prepustenie uväznených obhajcov ľudských práv vrátane exemplárnych prípadov uväznených obhajcov ľudských práv, ktoré ilustrujú spôsob, akým represívne vlády na celom svete dôsledne využívajú právo pri pokuse o pošpinenie a umlčanie obhajcov ľudských práv; zdôrazňuje, že medzi takéto prípady patria laureáti a finalisti Sacharovovej ceny Európskeho parlamentu;
74. naliehavo vyzýva delegácie EÚ a zastúpenia členských štátov, aby naďalej využívali verejnú diplomaciu a iniciatívy s cieľom poukázať na individuálne prípady obhajcov ľudských práv a aby v prípade potreby uľahčili vydávanie núdzových víz a poskytovali dočasné útočisko v členských štátoch EÚ;

75. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zlepšili prístup k vízam EÚ na účely krátkodobého premiestnenia obhajcov ľudských práv, a to najmä začlenením pokynov do príručky EÚ o udeľovaní zjednodušených víz obhajcom ľudských práv a ich rodinným príslušníkom a aby sa usilovali o zmenu právnych nástrojov v oblasti víz, najmä vízového kódexu;
76. víta predĺženie mechanizmu obhajcov ľudských práv EÚ ProtectDefenders.eu v novembri 2019 o ďalšie tri roky; pripomína význam tohto mechanizmu vzhľadom na rastúce potreby a rôznorodosť problémov, ktorým čelia obhajcovia ľudských práv; žiada o posilnenie tohto mechanizmu a jeho neustále prehodnocovanie v súlade s jeho potrebami;

Práva žien a rodová rovnosť

77. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby koherentne vykonávali stratégiu pre rodovú rovnosť v rámci EÚ aj mimo nej a aby prijali účinné a konkrétne opatrenia na boj proti odmietavému postojovi voči právam žien, rodovej rovnosti a SRZP;
78. pripomína, že SRZP a primerané sexuálne vzdelávanie sú ľudskými právami; vyzýva EÚ a členské štáty, aby opätovne potvrdili neodcudziteľné práva žien na telesnú nedotknuteľnosť, dôstojnosť a autonómne rozhodovanie a aby zachovali univerzálnosť a nedeliteľnosť všetkých ľudských práv vo všetkých súvislostiach a aby obhajovali a podporovali najmä tie, ktoré sú najviac ohrozené, ako sú SRZP;
79. požaduje prijatie ambiciózneho akčného plánu EÚ pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien vo vonkajších vzťahoch na roky 2021 – 2025 (Akčný plán pre rodovú rovnosť III) so silnými záväzkami a opatreniami v oblasti SRZP; v tejto súvislosti vyzýva na posilnenie podpory EÚ krajinám mimo EÚ, najmä krajinám zapojeným do procesu rozširovania a susedným krajinám, ktoré zavádzajú nové politiky a legislatívne zmeny s cieľom zosúladiť vnútroštátne právne rámce s medzinárodnými záväzkami a záväzkami v oblasti cieľov udržateľného rozvoja týkajúcimi sa práv žien a rodovej rovnosti, predchádzať násiliu voči ženám a dievčatám a bojovať proti nemu, chrániť obhajkyne ľudských práv, podporovať SRZP žien, poskytovať mladým ľuďom komplexnú primeranú sexuálnu výchovu založenú na vedeckých poznatkoch, a tak umožniť dievčatám a mladým ženám bezpečne dospieť, a predchádzať sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu, mrzačeniu ženských pohlavných orgánov a iným škodlivým praktikám vrátane núteného manželstva, a skončiť s týmito praktikami;
80. ďalej vyzýva EÚ a členské štáty, aby podporovali rodovú rovnosť a SRZP vo všetkých svojich vonkajších činnostiach, a to aj na viacstranných a dvojstranných fórach, s osobitným dôrazom na marginalizované alebo zraniteľné skupiny, ako sú LGBTI osoby, a cieľ dosiahnuť všeobecnú zdravotnú starostlivosť prostredníctvom prepojených intervencií v oblasti SRZP a HIV;
81. nabáda k tomu, aby sa šlo nad rámec len riešenia základných príčin štrukturálnych rodových nerovností tým, že sa zaručia rovnaké príležitosti a posilní sa účasť žien;
82. poukazuje na potrebu vytvoriť sociálne a hospodárske prostredie a podmienky, ktoré umožnia rodičom pokračovať v ich profesionálnom rozvoji;
83. vyzýva členské štáty, aby zaujali spoločný prístup a spolupracovali s medzinárodnými inštitúciami s cieľom získať nové, porovnateľné a rozčlenené údaje, ako aj vypracovať

cielené politické a legislatívne zásahy na boj proti porušovaniu ľudských práv, a vyzýva Komisiu, aby do svojich rokovaní o spolupráci a do dohôd s dotknutými krajinami zahrnula záväzky a referenčné hodnoty na odstránenie mrzačenia ženských pohlavných orgánov;

84. pripomína, že v Istanbulskej dohovore, ktorý je prvou všeobecne záväznou zmluvou na boj proti násiliu páchanému na ženách a dievčatách a domácemu násiliu, sa stanovujú referenčné kritériá pre medzinárodné normy, ktoré je potrebné ratifikovať a vykonávať; opätovne pripomína, že prístupenie EÚ k Istanbulskej dohovore bolo uznané za kľúčovú prioritu stratégie EÚ pre rodovú rovnosť na roky 2020 – 2025; vyzýva EÚ a všetky jej členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, aby čo najskôr ratifikovali a začali vykonávať Istanbulskej dohovor; vyzýva EÚ, aby spolupracovala s inými krajinami na zintenzívnení ich činnosti v oblastiach vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a sociálnych služieb, zhromažďovania údajov, financovania a tvorby programov, a to s cieľom lepšie predchádzať sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu na celom svete a lepšie na takéto násilie reagovať;
85. zdôrazňuje, že migrantky a utečanky a dievčatá, ktoré potrebujú ochranu, by sa mali považovať za držiteľky práv;
86. oceňuje pokrok iniciatívy EÚ – OSN Spotlight; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že projekty financované touto iniciatívou sa budú usilovať o riešenie základných príčin porušovania práv žien vrátane pretrvávania škodlivých rodových stereotypov;

Práva dieťaťa

87. pripomína svoju výzvu adresovanú EÚ a jej členským štátom, aby zintenzívniili svoju spoluprácu a dialóg s krajinami, ktoré nie sú členmi EÚ, a aby ako prioritu stanovili práva detí a ich ochranu, s tým cieľom, aby sa práva detí dodržiavali všade na svete a aby sa nezabudlo na žiadne dieťa; v tejto súvislosti naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby spolupracovali s partnerskými krajinami a zaviazali sa k poskytnutiu ďalších finančných zdrojov, najmä v rámci oficiálnej rozvojovej pomoci, s cieľom riešiť globálne výzvy týkajúce sa zdravia a vzdelávania detí vrátane práva na vzdelávanie v materinskom jazyku, odstránenia detskej práce, boja proti násiliu, sexuálnemu zneužívaniu a manželstvám maloletých a núteným manželstvám, obchodovaniu s ľuďmi a vykorisťovaniu a náboru alebo využívaníu v ozbrojených konfliktoch, ktorých obeťami sú milióny detí; pripomína, že najlepšie záujmy dieťaťa zahŕňajú ochranu dieťaťa, starostlivosť oň a jeho bezpečnosť v prostredí, v ktorom môže vyrastať s podporou a ochranou, ktoré potrebuje, a to pri uspokojovaní jeho základných potrieb; zdôrazňuje, že vzdelávanie je základným nástrojom boja proti diskriminácii detí a násiliu páchanom na deťoch; požaduje opatrenia na uľahčenie prístupu detí k vzdelávaniu;
88. víta pozornosť venovanú opatreniam EÚ v oblasti ochrany a presadzovania práv dieťaťa pri príležitosti 30. výročia Dohovoru OSN o právach dieťaťa a opakuje svoju výzvu Komisii, aby preskúmala, ako môže EÚ ako orgán pristúpiť k Dohovoru OSN o právach dieťaťa;

Práva osôb so zdravotným postihnutím

89. víta ratifikáciu Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a jeho

opčného protokolu v roku 2019; zdôrazňuje, že je dôležité v plnej miere zohľadniť osobitné potreby osôb so zdravotným postihnutím; vyzýva EÚ, aby do svojich politík v oblasti vonkajšej činnosti a rozvojovej pomoci začlenila boj proti diskriminácii na základe zdravotného postihnutia spolu s bojom za rovnaký prístup na pracovný trh a prístup k vzdelávaniu a odbornej príprave, a aby zároveň podporovala riešenia, ktoré osobám so zdravotným postihnutím zjednodušia pôsobenie v rámci spoločnosti; opakuje, že je dôležité, aby členské štáty aj inštitúcie EÚ účinne vykonávali Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, najmä pokiaľ ide o záväzky EÚ v oblasti humanitárnej pomoci a medzinárodnej spolupráce vo všetkých príslušných politikách EÚ; zdôrazňuje význam nediskriminácie a potrebu dôveryhodne uplatňovať zásadu univerzálnej prístupnosti a zabezpečiť dodržiavanie všetkých práv osôb so zdravotným postihnutím;

Práva lesbič, gejov, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych osôb

90. odsudzuje stigmatizáciu, svojvoľné zadržiavanie, mučenie, prenasledovanie a zabíjanie LGBTI osôb a podnecovanie k násiliu voči nim; s poľutovaním si všíma zväčšujúce sa rozdiely medzi krajinami, ktoré smerujú k lepšej ochrane práv LGBTI osôb, najmä prostredníctvom dekriminácie homosexuality, a krajinami, ktoré ich práva oslabujú a nechávajú priestor na prenasledovanie, diskrimináciu a stigmatizáciu LGBTI osôb; domnieva sa, že násilné praktiky a činy páchané voči osobám z dôvodu ich skutočnej a vnímanej sexuálnej orientácie, rodovej identity alebo prejavu alebo pohlavných znakov by nemali zostať bez trestu a je nutné s nimi skončiť;
91. vyzýva EÚ, aby zohrávala vedúcu úlohu pri ochrane ľudských práv a boji proti diskriminácii a stigmatizácii LGBTI osôb, tzv. konverznej terapii, mrzačeniu pohlavných orgánov a nútenej sterilizácii transrodových osôb; ďalej vyzýva EÚ, aby využila všetky diplomatické nástroje, ktoré má k dispozícii, na dekrimináciu sexuálnych vzťahov medzi partnermi rovnakého pohlavia a stanovila príklad riešením násilia a diskriminácie na základe sexuálnej orientácie, rodovej identity, rodového prejavu a pohlavných znakov, a to prostredníctvom účinného vykonávania novej stratégie pre rovnosť LGBTI+ osôb v rámci EÚ aj mimo nej; vyzýva EÚ a členské štáty, aby dôkladne a dôsledne uplatňovali usmernenia EÚ na podporu a ochranu požívania všetkých ľudských práv LGBTI osôb vo svojej vonkajšej politike;
92. zdôrazňuje, že pandémia COVID-19 tvrdo zasiahla komunity LGBTI z dôvodu zhoršenia domáceho násilia voči osobám LGBTI, ktoré boli nútené tráviť karanténu či vrátiť sa do diskriminujúcich rodín a domácností, k zvýšeniu nezamestnanosti a bezdomovectva, neschopnosti získať prístup k životu zachraňujúcej zdravotnej starostlivosti, ako sú služby súvisiace s HIV a zdravotná starostlivosť súvisiaca s prechodom, a čo takisto viedlo k väčšiemu hľadaniu obetných baránkov; vyzýva na začlenenie LGBTI osôb do programov pomoci v súvislosti s pandémiou COVID-19;

Pôvodné obyvateľstvo

93. je vážne znepokojený utrpením a zraniteľnosťou pôvodných komunít a jednotlivcov okrem iného v dôsledku zmeny klímy, pandémie COVID-19, straty ich pôdy a živobytia vinou korporátnych činností a súvisiacich škôd; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že pôvodné obyvateľstvo naďalej čelí rozsiahlej a systematickej

diskriminácii a prenasledovaniu na celom svete, pri ktorých dochádza k nútenému vysídľovaniu, svojvoľnému zatýkaniu a zabíjaníu obhajcov ľudských práv a ochrancov pôdy; odporúča, aby EÚ a jej členské štáty zahrnuli odkazy na pôvodné obyvateľstvo a práva obsiahnuté v Deklarácii OSN o právach pôvodného obyvateľstva do príslušných a vznikajúcich rámcov pre náležitú starostlivosť a zabezpečili, aby nadnárodné spoločnosti boli brané na zodpovednosť v prípade porušenia ich povinností;

94. pripomína požiadavku, aby EÚ, jej členské štáty a ich partneri v rámci medzinárodného spoločenstva prijali všetky potrebné opatrenia na úplné uznanie, ochranu a presadzovanie práv pôvodných obyvateľov a na ochranu ich jazyka, pôdy, území a zdrojov; víta prácu občianskej spoločnosti a MVO v súvislosti s týmito otázkami; opätovne potvrdzuje, že je potrebné vytvoriť mechanizmus sťažností na podávanie sťažností týkajúcich sa porušovania a zneužívania práv pôvodného obyvateľstva v dôsledku činností nadnárodných podnikov; pripomína svoje rozhodnutie vymenovať stáleho spravodajcu pre pôvodné obyvateľstvo v Parlamente s cieľom monitorovať situáciu pôvodného obyvateľstva z hľadiska ľudských práv; vyzýva krajiny, aby ratifikovali ustanovenia Dohovoru MOP č. 169 z 27. júna 1989 o pôvodnom a kmeňovom obyvateľstve;
95. naliehavo žiada vlády, aby realizovali rozvojové a environmentálne politiky, ktoré rešpektujú hospodárske, sociálne a kultúrne práva a ktoré zapájajú pôvodné a miestne obyvateľstvo v súlade s cieľmi OSN v oblasti trvalo udržateľného rozvoja;

Rasizmus, diskriminácia, xenofóbia a súvisiaca neznášanlivosť

96. víta skutočnosť, že Rada v roku 2019 prijala usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúce sa nediskriminácie vo vonkajšej činnosti; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby využili všetky nástroje, ktoré majú k dispozícii, s cieľom zabezpečiť, aby osoby zodpovedné za porušovanie práv na základe diskriminácie z dôvodu rasy, kasty (práce alebo pôvodu), etnického alebo národnostného pôvodu boli brané na zodpovednosť;
97. s veľkým znepokojením berie na vedomie rozsah a dôsledky kastovej hierarchie, diskriminácie z dôvodu príslušnosti ku kaste a pretrvávajúce porušovanie ľudských práv na základe príslušnosti ku kaste vrátane odopierania prístupu k právnemu systému alebo zamestnaniu a pretrvávajúcej segregácie, chudoby a stigmatizovania, prekážok z dôvodu príslušnosti ku kaste, pokiaľ ide o vykonávanie základných ľudských práv a uľahčenie ľudského vývoja; opakuje svoju výzvu na vytvorenie politiky EÚ v oblasti diskriminácie na základe príslušnosti ku kaste; opätovne vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili úsilie a podporili iniciatívy na úrovni OSN a v delegáciách EÚ a v tretích krajinách s cieľom odstrániť diskrimináciu na základe príslušnosti ku kaste;
98. pripomína význam aktívnej podpory inkluzívnych a protirasistických iniciatív, najmä vzhľadom na vzostup xenofóbnych a rasistických útokov na celom svete, v kontexte zvýšených výziev na sociálnu spravodlivosť, ktorá inšpirovala vlnu celosvetových protestov;
99. pripomína kľúčovú úlohu vzdelania pri odstraňovaní predsudkov a stereotypov a presadzovaní tolerancie, porozumenia a rozmanitosti a zdôrazňuje, že vzdelávanie je kľúčovým nástrojom na skoncovanie so štrukturálnou diskrimináciou a rasizmom v našej spoločnosti; vyzýva členské štáty, aby podporovali antidiskriminačné politiky vo všetkých oblastiach; domnieva sa, že boj proti rasizmu je horizontálnym problémom

a mal by sa zohľadniť vo všetkých oblastiach politiky Únie;

100. vyzýva všetky delegácie EÚ a ich príslušné kontaktné miesta pre ľudské práva, aby dôsledne dodržiavali svoju povinnosť posudzovať a analyzovať stav nediskriminácie a aby ju predložili vo svojich stratégiách EÚ v oblasti ľudských práv a demokracie (HRDCS) v rámci kapitoly týkajúcej sa nediskriminácie a vylúčenia, ako aj jej príslušných oddielov o osobitných dôvodoch diskriminácie a/alebo diskriminovaných skupín; zdôrazňuje, že aktualizácie stavu nediskriminácie vo výročných správach o vykonávaní HRDCS a v správach vedúcich misií sú nevyhnutné na prípravu a informovanie o dialógoch o ľudských právach, pričom v usmerneniach sa takisto uvádza, že EÚ musí povzbudzovať a podporovať aktívnu účasť občianskej spoločnosti na mnohostranných fórach a mechanizmoch týkajúcich sa diskriminácie na základe kasty (práca a pôvod);

Národnostné, etnické a jazykové menšiny

101. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že mnohé krajiny napriek svojim medzinárodným povinnostiam a záväzkom chrániť menšiny presadzujú politiku nútenej asimilácie národnostných, etnických a jazykových menšín tým, že nerešpektujú ich základné a ľudské práva;
102. vyzýva vlády partnerských krajín EÚ, aby rešpektovali základné ľudské práva národnostných, etnických a jazykových menšín vrátane ich kultúry, jazyka, náboženstva, tradícií a histórie s cieľom chrániť kultúru a rozmanitosť; opakuje, že je potrebné plniť povinnosti a záväzky, ktoré prevzali na základe medzinárodných zmlúv a dohôd, ako aj odporúčania Rady Európy;

Sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery

103. je znepokojený počtom vražd, útokov a prípadov prenasledovania, diskriminácie, obťažovania a podnecovania k antagonizmu a množstvom obmedzení práv jednotlivcov a skupín v roku 2019 z dôvodu ich náboženského vyznania, viery, ateizmu alebo agnosticizmu; opätovne potvrdzuje svoju podporu obetiam násilia založeného na náboženskom vyznaní alebo viere a svoj záväzok skončiť s týmto druhom násilia; zdôrazňuje, že treba venovať osobitnú pozornosť situácii prenasledovaných náboženských menšín na celom svete, ktoré čelia diskriminácii, hrozbám, zákonom o rúhaní, zákonom proti konverzii, búraní miest ich bohoslužieb, násiliu, zotročovaniu, znásilňovaniu, nedobrovoľným zmiznutiam, popravám a genocíde;
104. ďalej vyjadruje znepokojenie nad zneužívaním a inštrumentalizáciou náboženského vyznania na narušovanie iných ľudských práv vrátane SRZP a práv osôb LGBTI; vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že niektoré krajiny už majú, presadzujú alebo sa snažia zaviesť trestné zákony, ktoré ukladajú tresty za rúhanie, konvertovanie alebo odpadlivosť; zdôrazňuje, že sloboda náboženského vyznania a viery zahŕňa aj právo neveriť, zastávať teistické, neteistické, agnostické či ateistické presvedčenie a právo odpadlivosť od viery;
105. vyzýva Komisiu, ESVČ a členské štáty, aby vykonávali usmernenia EÚ o podpore a ochrane slobody náboženského vyznania alebo viery; opätovne vyzýva Radu a Komisiu, aby uskutočnili transparentné a komplexné posúdenie účinnosti a pridanej hodnoty pozície osobitného vyslanca na spustenie procesu obnovenia tohto mandátu

a pozície Komisiou; trvá na tom, že po posúdení by sa na jeho prácu mali poskytnúť primerané zdroje s cieľom zvýšiť účinnosť EÚ v tejto oblasti; vyjadruje poľutovanie nad oneskorením pri vykonávaní tohto posúdenia; vyzýva Komisiu, aby zaručila transparentnosť pri vymenúvaní, mandáte, činnostiach a vykazovaní povinností budúceho osobitného vyslanca a aby zabezpečila jeho záväzok k univerzálnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti všetkých ľudských práv a európskych hodnôt; pripomína Komisii, že treba primerane podporovať inštitucionálny mandát, kapacitu a povinnosti osobitného vyslanca;

106. víta globálnu výmenu názorov o náboženstve v spoločnosti, ktorú 6. septembra 2019 v Bruseli otvoril PK/VP; odporúča však, aby sa rovnaká pozornosť venovala tak vnútronáboženským, ako aj medzináboženským vzťahom; v tejto súvislosti vyzýva na rozvoj podpory EÚ pre vnútronáboženský dialóg na miestnej úrovni s cieľom bojovať proti extrémizmu a nenávisťným prejavom; ďalej žiada, aby sa ciele podpory a ochrany slobody myslenia, svedomia, náboženského vyznania alebo viery začlenili do širšej škály činností EÚ súvisiacich s ľudskými právami;
107. opakuje dôležitosť, ktorá sa prikladá akademickej slobode, a naliehavo vyzýva EÚ a členské štáty, aby zintenzívnili svoje diplomatické úsilie prostredníctvom dvojstrannej a mnohostrannej angažovanosti v súvislosti s hrozbami alebo útokmi na akademickú slobodu zo strany štátnych a neštátnych subjektov, najmä násilnými útokmi na inštitúcie a členov komunity vysokoškolského vzdelávania, ako aj v súvislosti s diskriminačnými politikami alebo praktikami, neprimeranými obmedzeniami alebo nátlakom na výskum alebo vyjadrenie a neoprávneným trestným stíhaním alebo zadržiavaním; vyzýva ESVČ a Komisiu, aby preskúmali existujúce mechanizmy podpory a ochrany pre obhajcov ľudských práv s cieľom rozvíjať kapacity na identifikáciu a poskytovanie pomoci vrátane núdzovej ochrany a podpory v prípadoch útokov na akademickú slobodu; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila trvalú a vysokú úroveň podpory Európskeho medziuiverzitného centra pre ľudské práva a demokratizáciu a Globálneho kampusu pre ľudské práva a demokraciu ako hlavnej iniciatívy v rámci podpory EÚ zameranej na vzdelávania v oblasti ľudských práv na celom svete;

Sloboda prejavu, sloboda tlače a právo na informácie

108. odsudzuje zabíjanie, únosy, väznenie, obťažovanie a zastrašovanie mnohých novinárov, blogerov a oznamovateľov a útoky proti nim, a to aj fyzickými a súdnymi prostriedkami, ako aj kontrolu alebo blokovanie internetu a médií; pripomína, že sloboda prejavu a sloboda médií sú základmi demokratickej spoločnosti; uznáva význam práva na informácie v moderných spoločnostiach, a to aj v rodnom jazyku pre všetky etnické komunity, a úlohu, ktorú všetky formy komunikácie zohrávajú pri rozvoji kultúry plurality; pripomína, že médiá by sa mali riadiť zásadou nediskriminácie;
109. odsudzuje pokusy niektorých režimov a orgánov o odstránenie alebo obmedzenie práv na slobodu prejavu alebo slobodu médií, ktorých nevyhnutnosť nelegitímne odôvodňujú účelmi posilnenia bezpečnosti alebo verejného zdravia, či boja proti terorizmu, hanobeniu, urážkam alebo rúhaniu; zdôrazňuje novú vlnu cenzúry ako zámienku niektorých vlád v boji proti falošným správam počas pandémie COVID-19 ako zámienku;

110. odsudzuje dezinformácie a útoky propagandy zamerané na rušenie legitimity hodnôt, za ktoré EÚ sa zasadzuje pre všetky cieľové menšiny; je hlboko znepokojený nárastom nenávistných prejavov a podnecovaní k násiliu v on-line a off-line komunikácii, keďže to predstavuje priamu hrozbu pre právny štát a hodnoty zakotvené v ľudských právach; konštatuje, že čoraz väčšia sociálna a politická polarizácia, ktorú posilňujú algoritmy sociálnych médií využívajúce techniky duševného zvädzania, upevňuje radikalizmus, úplne potláča kritické myslenie, znemožňuje dialóg a otvára priestor extrémizmu;
111. odporúča čo najlepšie zabezpečenie proti šíreniu dezinformácií a nepriateľskej propagandy, a to vytvorením právneho rámca na riešenie hybridných hrozieb na úrovni EÚ aj na medzinárodnej úrovni vrátane kybernetickej a informačnej vojny; naďalej podporuje iniciatívy, ktoré pomáhajú rozlišovať medzi falošnými správami alebo propagačnými dezinformáciami a informáciami zhromaždenými ako súčasť skutočnej a nezávislej práce novinárov;
112. zdôrazňuje prípady koncentrácie médií v rukách jednotlivcov, ako aj nedostatočnú transparentnosť vo vlastníctve médií, čo obmedzuje pluralitu, ktorá je nevyhnutná z hľadiska prístupu k nezaujatým informáciám;
113. rozhodne odsudzuje neodôvodnené súdne konania proti novinárom s cieľom zbankrotovať (strategické žaloby proti účasti verejnosti) a umlčať ich, najmä v prípadoch korupcie; zdôrazňuje, že treba zriadiť platformy poskytujúce včasné varovanie v prípade, že sú novinári ohrození, ako aj platformy poskytujúce ochranu ich práce s cieľom umožniť kolegom novinárom pokračovať v prebiehajúcich vyšetrovaniach bez prerušenia zo strachu z právnych dôsledkov;
114. pripomína, že akékoľvek obmedzenia slobody prejavu alebo slobody médií musia slúžiť legitímnemu cieľu v súlade s medzinárodnými záväzkami zakotvenými v článku 19 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach;
115. vyzýva EÚ, aby vyvinula maximálne úsilie na ochranu slobody prejavu, slobody médií a tých, ktorí sa tieto slobody snažia obhajovať; vyzýva EÚ a členské štáty, aby odsúdili všetky spôsoby fyzického a justičného zastrásovania používané proti novinárom v snahe umlčať ich; naliehavo žiada osobitného spravodajcu EÚ, aby venoval osobitnú pozornosť ochrane slobody, nezávislosti a plurality médií na celom svete; zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť účinné a systematické vykonávanie usmernení EÚ o ľudských právach týkajúcich sa slobody prejavu online a offline, ako aj pravidelné monitorovanie ich vplyvu;
116. poukazuje na pokračujúcu zmenu mediálneho prostredia a rastúce využívanie sociálnych sietí na celom svete; zdôrazňuje výzvy a riziká, ktoré tento vývoj predstavuje okrem iného z hľadiska porušovania slobody prejavu offline a online, cenzúry, ochrany údajov, nenávistných prejavov, obťažovania a bezpečnosti novinárov a oznamovateľov; vyzýva Komisiu, aby monitorovala politiky a postupy spoločností pôsobiacich v oblasti sociálnych médií, najmä ich samoregulačné nástroje, ktoré majú vplyv na uplatňovanie slobody prejavu na celom svete, a aby v prípade potreby predložila návrhy na politické alebo legislatívne zmeny;

Trest smrti, mučenie a iné formy zlého zaobchádzania

117. odsudzuje využívanie mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania a trestu

smrti, ktoré sa stále uplatňujú v mnohých krajinách; vyzýva krajiny, ktoré tak ešte neurobili, aby zaviedli okamžité moratórium na trest smrti ako prvý krok smerujúci k jeho zrušeniu; víta pozitívny vývoj v roku 2019, v ktorom bolo badať slabnúcu politickú podporu pre zachovanie trestu smrti v niektorých krajinách, ktoré ho ešte nezrušili; vyjadruje však poľutovanie nad rozhodnutiami niektorých vnútroštátnych súdnych orgánov, ktoré viedli k zvýšeniu počtu popráv v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi; vyzýva EÚ, aby naďalej systematicky odsudzovala používanie trestu smrti a uskutočňovala komunikačné kampane proti trestu smrti na celom svete; naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby hájili zrušenie trestu smrti na všetkých medzinárodných fórach a zasadzovali sa za čo najširšiu podporu tejto pozície;

118. opätovne potvrdzuje svoj záväzok zakázať mučenie kdekoľvek na svete, stáť pri obetiach a brať mučiteľov na zodpovednosť; víta aktualizáciu usmernení politiky EÚ vo vzťahu k tretím krajinám týkajúcich sa mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania; naliehavo vyzýva všetky členské štáty a ostatné krajiny, ktoré tak neurobili, aby ratifikovali Dohovor OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a jeho opčného protokolu (OPCAT), ktorého 35. výročie sme si pripomenuli v roku 2019; uznáva význam organizácií občianskej spoločnosti a obhajcov ľudských práv v boji proti mučeniu a iným formám zlého zaobchádzania;

Boj proti modernému otroctvu a obchodovaniu s ľuďmi

119. požaduje róznejšiu medzinárodnú reakciu za odstránenie moderného otroctva a obchodovania s ľuďmi a ich sietí, a to zavedením nových povinností náležitej starostlivosti pre podniky, ktoré by tak mali identifikovať, posudzovať, ukončovať, predchádzať a zmierňovať takéto situácie a spolupracovať s orgánmi s cieľom zlepšovať trestnoprávne opatrenia proti obchodníkom s ľuďmi a osobám, ktoré využívajú moderné otroctvo alebo z neho majú prospech; pripomína, že tieto neprijateľné pracovné podmienky ohrozujú ľudskú dôstojnosť a základné ľudské práva; vyzýva na ratifikáciu dohovorov MOP, ktoré sa týkajú boja proti týmto neduhom a proti detskej práci, tie štáty, ktoré to zatiaľ neurobili;

Hospodárske, sociálne a kultúrne práva

120. vyzýva EÚ, aby posilnila svoje úsilie o presadzovanie a ochranu hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv prostredníctvom zahraničnej politiky a vonkajšej činnosti EÚ, najmä účinným využívaním doložiek o ľudských právach vrátane ustanovení o práci v medzinárodných dohodách a investovaním do kultúry a vzdelávania, ktoré sú nosičmi udržateľnej zmeny; víta prijatie Dohovoru MOP o násilí a obťažovaní, ktorý obsahuje nové a záväzné medzinárodné pracovné normy nevyhnutné na to, aby tieto negatívne javy z pracovného prostredia vymizli a aby sa chránili obeť; zdôrazňuje potrebu osobitnej ochrany matiek pri práci, počas tehotenstva a po ňom, a to aj v súvislosti so zdravím matiek, materskou dovolenkou a dávkami, ochranou zamestnania a nediskrimináciou a dojením;
121. odsudzuje skutočnosť, že aj naďalej dochádza k porušovaniu práv pracovníkov a odborov na celom svete a že sloboda združovania, právo na kolektívne vyjednávanie, právo na informácie, konzultácie a účasť a právo viesť kolektívnu akciu, ako aj právo na spravodlivú odmenu, dôstojné pracovné podmienky a zdravie a bezpečnosť na

pracovníku sú jadrom takýchto porušení;

122. pripomína, že prístup ku kultúre a vzdelávaniu patrí medzi základné práva; berie na vedomie význam kultúrnej diplomacie pri presadzovaní hodnôt mieru a dodržiavanie ľudských práv; vyzýva EÚ, aby do svojich vonkajších vzťahov začlenila kultúru, vzdelávanie a súvisiace práva v rámci svojej politiky v oblasti ľudských práv;

Podnikanie a ľudské práva

123. víta snahy viacerých európskych spoločností o vykonávanie svojich politik v oblasti podnikovej zodpovednosti, pokiaľ ide o dodržiavanie ľudských práv a prijímanie rôznych politik a právnych predpisov zavedených s cieľom podporiť alebo vyžadovať náležitú starostlivosť v rôznych členských štátoch; vyzýva spoločnosti so sídlom v EÚ, aby si plnili svoju spoločenskú zodpovednosť, a to prechodom na dodržiavanie etických pravidiel a noriem prijatých v rámci jednotného trhu EÚ;
124. žiada o vytvorenie povinného nástroja náležitej starostlivosti EÚ v oblasti ľudských práv a životného prostredia, na základe ktorého by mali spoločnosti povinnosť aktívne sa zapájať do identifikácie, posudzovania, zmierňovania, prevencie a oznamovania akýchkoľvek nepriaznivých vplyvov svojich podnikov a dodávateľských reťazcov na ľudské práva uplatniteľné na právnické osoby, vedúcich predstaviteľov podnikov a výkonných predstaviteľov v prípade porušenia a obetiam sa poskytne prístup k spravodlivosti a náprave; víta oznámenie, že návrh Komisie bude zahŕňať režim zodpovednosti; vyzýva Komisiu, aby zvažila preskúmanie možnosti zahrnúť ďalšiu zodpovednosť vrátane trestnej zodpovednosti za najzávažnejšie porušenia.
125. odporúča, aby sa ako osobitný prvok tohto nástroja zahrnula právna povinnosť starostlivosti s cieľom zabrániť využívaniu moderného otroctva a detskej práce podnikmi v ich zahraničných dodávateľských reťazcoch; odporúča, aby bola požiadavka transparentnosti súčasťou nástroja náležitej starostlivosti s cieľom uľahčiť obetiam prístup k náprave sťažností; požaduje účinné mechanizmy na ochranu tých, ktorí podávajú sťažnosti, pred odvetnými opatreniami vrátane právnych predpisov, ktoré by odrádzali od SLAPP suits; pripomína početné porušovania ľudských práv, ku ktorým môže dochádzať v súvislosti s využívaním prírodných zdrojov;
126. zdôrazňuje, že je dôležité, aby všetky krajiny uplatňovali hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, a vyzýva tie členské štáty EÚ, ktoré ešte neprijali národné akčné plány v oblasti obchodných práv, aby tak urobili čo najskôr; nabáda EÚ a jej členské štáty, aby sa konštruktívne podieľali na činnosti medzivládnej pracovnej skupiny OSN pre nadnárodné korporácie a iné podniky v súvislosti s ľudskými právami;
127. zdôrazňuje, že treba vytvoriť medzinárodný záväzný nástroj na reguláciu činnosti nadnárodných a medzinárodných spoločností a iných spoločností v rámci medzinárodného práva v oblasti ľudských práv;

Nové technológie a ľudské práva

128. je znepokojený využívaním rôznych nástrojov založených na údajoch a nových technológiách v reakcii na pandémiu COVID-19; zdôrazňuje riziká, ktoré je často zložité pochopiť a ktoré predstavujú z hľadiska uplatňovania základných slobôd, zneužívania moci a zvýšenej zraniteľnosti voči kybernetickým útokom, keď nie sú

zavedené účinné technické a právne záruky; vyjadruje znepokojenie nad pokračujúcim používaním technológií na monitorovanie a obmedzovanie slobody prejavu a ako nástroj obťažovania; žiada EÚ, aby ako líder v globálnom stanovovaní noriem v oblasti ochrany súkromia a údajov zaviedla nové normy a najlepšie postupy, ktoré by sa jednak používali v rámci EÚ a jednak by sa ako riešenia preberali po celom svete, s cieľom zabrániť eventuálne škodlivým účinkom nových nástrojov založených na údajoch;

129. pripomínajúc svoje uznesenie z 27. februára 2014 o využívaní ozbrojených bezpilotných lietadiel⁸ vyjadruje pretrvávajúce znepokojenie nad využívaním ozbrojených bezpilotných lietadiel mimo medzinárodného právneho rámca; opätovne vyzýva EÚ, aby urýchlene vypracovala právne záväzný rámec pre využívanie ozbrojených bezpilotných lietadiel, aby sa zabezpečilo, že členské štáty v súlade so svojimi právnymi záväzkami nebudú vykonávať nezákonné ciele zabíjanie a nebudú takéto zabíjanie umožňovať ani tretím štátom; vyzýva okrem toho Komisiu, aby Európsky parlament riadne informovala o použití prostriedkov EÚ na všetky výskumné a vývojové projekty, týkajúce sa konštruovania bezpilotných lietadiel; požaduje posúdenie vplyvu na ľudské práva v súvislosti s ďalšími projektmi vývoja bezpilotných lietadiel; pripomína na svoje uznesenie z 12. septembra 2018 o autonómnych zbraňových systémoch⁹, naliehavo vyzýva VP/PK a členské štáty, aby zakázali vývoj, výrobu a používanie plne autonómnych zbraní bez významnej ľudskej kontroly nad kritickými funkciami výberu a útokov na ciele; trvá na začatí medzinárodných rokovaní o právne záväznom nástroji, ktorý by zakázal používanie smrtiacich autonómnych zbraní bez zmysluplnej ľudskej kontroly; naliehavo vyzýva VP/PK a členské štáty, aby v tejto súvislosti prijali spoločnú pozíciu k medzinárodným rokovaniam;

Migranti a utečenci

130. naliehavo žiada vlády o reakcie, ktoré budú založené na rešpektovaní ľudských práv a dôstojnosti a na riešení zraniteľnosti migrantov a utečencov a ich potreby ochrany, a to v súlade so zásadami solidarity a partnerstva a s objasnením primeraných a dostupných legálnych spôsobov migrácie; vyzýva EÚ a členské štáty, aby riešili základné príčiny migrácie vedúce k tomu, že ľudia, jednotlivci a rodiny sa cítia nútené opustiť svoju domovskú krajinu, pretože nie sú schopní žiť v dôstojnom a zabezpečenom prostredí;
131. trvá na tom, že je potrebné bojovať proti kriminálnym organizáciám a jednotlivcom, ktorí obchodujú s ľuďmi; vyjadruje poľutovanie nad bezútešnou situáciou, ktorej čelia utečenci v utečeneckých táboroch, nad ich nedostatočnými vyhliadkami, dlhými čakacími lehotami na vybavenie žiadostí o azyl a nad problémom prístupu k základnej lekárskej starostlivosti a v prípade detí k vzdelaniu; naliehavo vyzýva, aby sa našli alternatívne spôsoby zaistovania migrantov a utečencov, ktoré nebudú zahŕňať odňatie slobody, a v tejto súvislosti odmieta akékoľvek neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie s migrantmi; zdôrazňuje význam dodržiavania práva na azyl pri podstupovaní povinného zdravotného vyšetrenia a zdôrazňuje, že všetkým žiadateľom o azyl a migrantom sa musí zaručiť prístup k základným službám vrátane komplexných zdravotných služieb; zdôrazňuje význam dodržiavania práva na azyl na celom svete;
132. vyzýva príslušné orgány členských štátov EÚ, aby k osobám s postavením utečenca

⁸ Ú. v. EÚ C 285, 29.8.2017, s. 110.

⁹ Ú. v. EÚ C 433, 23.12.2019, s. 86.

pristupovali v dobrej vôli a s náležitou starostlivosťou a v súlade so zásadami právneho štátu a aby podporili zlúčenie rodiny s cieľom ukončiť situácie, v ktorých sú utečenci odlúčení od svojich blízkych príbuzných, najmä od detí;

Podpora demokracie

133. vyzýva EÚ, aby zvýšila svoju podporu demokratickému občianskemu aktivizmu, ktorý od roku 2019 silnie vzhľadom na nárast populizmu, nacionalizmu a autoritárskych režimov; vyzýva Komisiu a Radu, aby celosvetovo posilnili programy Únie na podporu demokracie, a to podporou demokratických procesov zdola nahor a budovaním inštitucionálnej odolnosti; v tejto súvislosti zdôrazňuje činnosti na podporu demokracie, ktoré vykonáva Parlament, vrátane monitorovania volieb, mediácie a programov odbornej prípravy a mentorstva, ktoré je potrebné prispôbiť vyvíjajúcej sa situácii v partnerských krajinách pri zohľadnení kultúrneho a národného prostredia zapojených tretích krajín s cieľom posilniť dialóg a partnerstvo s nimi; podporuje výzvu uvedenú v záveroch Rady zo 14. októbra 2019 o demokracii a v akčnom pláne EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024 na podporu flexibilnejšieho, inovatívneho, dlhodobého prístupu k podpore demokracie, ktorý zohľadňuje existenciu konfliktov; v tejto súvislosti víta a podporuje prácu nezávislých organizácií, ktoré pôsobia na základe základných hodnôt Európskej únie a podporujú prechod k demokracii vo svete;
134. je odhodlaný presadzovať väčšiu transparentnosť demokratických procesov, najmä financovania politických a tematických kampaní rôznymi neštátnymi subjektmi;
 - o
 - o
 - o
135. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedovi Komisie/vysokému predstaviteľovi Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, osobitnému zástupcovi EÚ pre ľudské práva, vládam a parlamentom členských štátov, Bezpečnostnej rade OSN, generálnemu tajomníkovi OSN, predsedovi 75. zasadnutia Valného zhromaždenia OSN, predsedovi Rady OSN pre ľudské práva, vysokému komisárovi OSN pre ľudské práva a vedúcim delegácií EÚ.

PRÍLOHA I

JEDNOTLIVÉ PRÍPADY, NA KTORÉ UPOZORNIL EURÓPSKY PARLAMENT OD JANUÁRA DO DECEMBRA 2019

KRAJINA Jednotlivec	SÚVISLOSTI	OPATRENIE PRIJATÉ PARLAMENTOM
AFGANISTAN Muhamad Musa Mahmudí a Ehšanuláh Hamídí	<p>Obhajcovia ľudských práv Muhamad Musa Mahmudí a Ehšanuláh Hamídí z organizácie Logar Youth Social and Civil Institution uviedli, že vládni úradníci v provincii Lowgar vrátane učiteľov na štátnych školách v posledných rokoch sexuálne napadli viac ako 500 chlapcov. Potom ich národné riaditeľstvo bezpečnosti svojvoľne zadržalo, keď sa stretli s veľvyslancom EÚ v Kábule. Obaja boli 27. novembra 2019 prepustení a jestvujú obavy o ich bezpečnosť. Obaja obhajcovia ľudských práv v minulosti dostali vyhrážky zo sociálnych médií, niektoré od verejných činiteľov. Guvernér provincie hrozil ich potrestaním za šírenie nepravdivých informácií.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 19. decembra 2019:</p> <p>oceňuje prácu Muhamada Musu Mahmudího, Ehšanuláha Hamídího a všetkých obhajcov ľudských práv v Afganistane, ktorí pôsobia v jednom z najnebezpečnejších prostredí na svete, sú ohrození štátnymi a neštátnymi subjektmi a nedostávajú ochranu, ktorú potrebujú na vykonávanie svojej práce bez strachu z represálií;</p> <p>naliehavo vyzýva afganské orgány, aby zaručili bezpečnosť Muhamada Musu Mahmudího a Ehšanuláha Hamídího.</p>
ALŽÍRSKO Meriem Abdou, Sofiane Benyounes, Saíd Budúr, Lachdar Burdžá, Ibráhím Dawáddží, Nour El Houda Dahmání, Azab aš-Šajch, Kamal Eddine Fekchar, Hamíd Gura, Sulajmán Hámítúš, Abdalmúdží Challádí, Nadia Madassi, Sufján Marákší, Samíra Masúsí, Karím Tábú a Ramzí Jattú	<p>Meriem Abdou je šéfredaktor verejnej rozhlasovej stanice. Odstúpil na protest proti zaujatému zaobchádzaniu s hnutím Hirak. Sofiane Benyounes je zakladateľom a správcom skupiny na Facebooku s názvom „Algérie Debout“ s viac ako 500 000 členmi. Predtým, ako bol obvinený a stíhaný, bol viackrát obťažovaný a vypočúvaný. Lachdar Burdžá je veteránom vojny za nezávislosť, ktorý bol zatknutý za kritiku veliteľa armády v júni 2019. Ibráhím Dawáddží bol v októbri 2019 zatknutý za protest proti návšteve ministra mládeže.</p> <p>Nour El Houda Dahmání je študent, ktorý bol odsúdený na šesť mesiacov odňatia slobody po študentskom pochode v septembri 2019 a stal sa ikonou týždenných študentských pochodov. Azab aš-Šajcha a Abdalmúdží Challádí sú novinári, ktorí sú vo väzbe od 26. septembra 2019 a od 14. októbra 2019. Kamal Eddine Fekchar je lekár, obhajca</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 28. novembra 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dôrazne odsudzuje svojvoľné a nezákonné zatýkanie, zadržiavanie a zavražďovanie novinárov, odborárov, právnikov, študentov, obhajcov ľudských práv a všetkých pokojných demonštrantov a útoky voči nim; – vyzýva alžírskych orgány, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili všetkých tých, ktorí sú obvinení z toho, že si uplatnili právo na slobodu prejavu, najmä Hakíma Addáda, Abdalwahhába Firsáwího, Másínísá Ajsúsa, Džalála Mukráního, Ahmada Bujdara, Kámila Wulduwalího, Karíma Butátu, Ahcena Kádího, Wáfího Tigrínea, Chíraddína Madžáního, Sámira Belarbího, Karíma Tábúu, Fadíla Búmálu, Lachdara Burdžá'u, Samíru Masúsiovú, Ibráhíma Dawáddžího, Sálaha Ma'atíh, Sufjána Marákšího, Azaba aš-Šajcha, Fu'áda Awíšíra, Saída Diffeura a ostatných pokojných protestujúcich, obhajcov ľudských práv a novinárov,

<p>Hakím Addád, Sámir Belarbí, Fadíl Búmála, Saíd Diffeur, Abdalwahháb Firsáwí, Másínísá Ajsús, Džalál Mukrání, Ahmad Bujdar, Kámil Wulduwalí, Karím Butáta, Ahcene Kádí, Fu´ád Awíšír, Rauf Rais, Wáfí Tigríne a Chíraddín</p>	<p>ľudských práv a obhajca komunity Amazigh At-Mzab. Zomrel 28. mája 2019 po svojom zatknutí počas rozsiahlych protestov, po 53 dňoch hladovky, na to, čo sa považuje za dôsledok podmienok, v ktorých bol zadržaný, a z nedbanlivosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Novinárka Nadia Madassi pracovala v Canal Algérie ostatných pätnásť rokov. Odstúpila z funkcie na základe tvrdení, že bola cenzurovaná. Sufján Marákší je bývalý arabský korešpondent kanálu France 24, ktorý bol zastrášaný. Samíra Masúsí je členkou Ľudového zhromaždenia provincie Wilaya, obvinená zo „zhoršovania celistvosti národného územia“ a propagácie emblému Amazigh. Karím Tábú je vedúcim predstaviteľom opozície a predsedom neuznanej strany Sociálna a demokratická únia. Bol zatknutý 12. septembra 2019. Súd v Tipaza ho prepustil 26. septembra 2019, ale o menej ako 14 hodín neskôr bol znovu zadržaný pod inou právomocou a bol zadržaný de facto v samoväzbe. Dňa 2. júla 2020 mu bolo udelené dočasné prepustenie.</p> <p>Ramzí Jattú mal 22 rokov, keď zomrel po zraneniach a brutálnom zbití políciou v apríli 2019. Saíd Budúr, Hamíd Gura a Sulajmán Hámítúš sú obhajcovia ľudských práv, ktorí boli stíhaní za „oslabovanie morálky armády“.</p> <p>Hakím Addád, Abdalwahháb Firsáwí, Másínísá Ajsús, Džalál Mukrání, Ahmad Bujdar, Kámil Wulduwalí, Karím Butáta, Ahcene Kádí, Wáfí Tigríne a Chíraddín Madžání boli členovia mládežníckej organizácie zadržaní počas pokojných demonštrácií na podporu väzňov svedomia. Sámir Belarbí, Fadíl Búmála, Saíd Diffeur, Fouad Ouicher a Raouf Rais sú viacerí zadržiavani demonštranti.</p>	<p>ktorí sú svojvoľne väznení, napriek tomu, že ich činnosti sú povolené na základe alžírskych právnych predpisov v súlade s medzinárodnými nástrojmi v oblasti ľudských práv, ktoré Alžírsko ratifikovalo;</p> <p>– vyzýva alžírске orgány, aby zrušili zákaz cestovania a podmienku, ktorá bola uložená Sulajmánovi Hámítúšovi, Abdalmúdzímu Challádímu a Mustafovi Bendžamáovi;</p> <p>– vyzýva alžírске orgány, aby účinne eliminovali všetky formy neprimeraného použitia násilia orgánmi presadzovania práva pri rozháňaní verejných zhromaždení a aby týmto formám násilia predchádzali; dôrazne odsudzuje nadmerné používanie sily, ktoré malo za následok smrť Ramzího Jattúa;</p> <p>– vyzýva na okamžité a bezpodmienečné prepustenie 42 demonštrantov, ktorí boli zadržaní za to, že mávali berberskou vlajkou.</p>
--	--	---

<p>Madžaní</p>		
<p>AZERBAJDŽAN Mehman Husejnov a Chadídži Ismailová</p> <p>Intigam Alyiev, Araz Gulijev, Tofig Hasanli, Seymur Hazi, Giyas Ibrahimov, Bayram Mammadov, Ilgar Mukhtarli, Ilgiz Qahramanov, Rashad Ramazanov, Ilkin Rustamzadeh a Afgan Sadygov</p>	<p>Mehman Husejnov je obhajcom ľudských práv, protikorupčným blogerom a riaditeľom Inštitútu pre slobodu a bezpečnosť reportérov. Dňa 2. Marca 2019 bol prepustený po odpykaní dvojročného trestu odňatia slobody na základe obvinenia z ohovárania. Chadídži Ismailová je novinárka, ktorú azerbajdžanské orgány zatkli v decembri 2014 pre vyšetrovanie korupcie a rodinkárstva na vysokej úrovni. V septembri 2015 bola odsúdená na 7,5 roka väzenia. Po úspešnom odvolaní na azerbajdžanský najvyšší súd 25. mája 2016 bola prepustená, pričom vo väzení strávila 537 dní. Sťažovala sa na Európsky súd pre ľudské práva a v roku 2019 vyhrala žalobu proti vláde Azerbajdžanu.</p> <p>Araz Gulijev, Tofig Hasanli, Seymur Hazi, Giyas Ibrahimov, Bayram Mammadov, Afgan Mukhtarli, Ilgiz Qahramanov, Rashad Ramazanov, Ilkin Rustamzadeh a Afgan Sadygov sú aktivisti občianskej spoločnosti, novinári a obhajcovia ľudských práv, ktorí boli uväznení a zbavení svojich politických a občianskych práv. Intigam Alyiev a Ilgar Mammadov sú obhajcovia ľudských práv, ktorí čelia obmedzeniu pohybu.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 17. januára 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vyzýva na okamžité a bezpodmienečné prepustenie Mehmana Husejnova a naliehavo vyzýva azerbajdžanské orgány, aby všetky nové obvinenia proti nemu vzali späť; – vyzýva Radu, Komisiu a PK/VP, aby zabezpečili, že prepustenie Mehmana Husejnova a všetkých ostatných politických väzňov v Azerbajdžane bude aj naďalej prioritou v dvojstranných vzťahoch medzi EÚ a Azerbajdžanom; – vyzýva na ukončenie tvrdého zásahu Azerbajdžanu proti nesúhlasu a požaduje okamžité a bezpodmienečné prepustenie všetkých politických väzňov vrátane novinárov, obhajcov ľudských práv a iných aktivistov občianskej spoločnosti z väzenia a vyzýva na zrušenie všetkých obvinení vznesených proti nim a na úplné obnovenie ich politických a občianskych práv; – vyzýva azerbajdžanské orgány, aby zabezpečili voľný pohyb tých, ktorí čelia obmedzeniam, vrátane Ilgara Mammadova, Intigama Alyieva, Chadídži Ismailovej a ďalších novinárov, a umožnili im slobodne pracovať; vyjadruje znepokojenie nad novými trestnými obvineniami, ktoré boli vznesené proti pani Ismailovej, a žiada, aby boli zrušené.
<p>KAMERUN Maurice Kamto</p>	<p>Približne 200 osôb vrátane Maurica Kamta, vodcu opozičného hnutia Kamerun Renaissance Movement (MRC), bolo v januári 2019 svojvoľne zatknutých a zadržaných bez okamžitého prístupu k právnikovi. Trestné činy, z ktorých boli obvinení títo prívrženci opozície vrátane lídra, zahŕňali povstanie, prejavy nepriateľstva proti vlasti, vzburu, ničenie verejného majetku a tovaru, pohrdanie prezidentom republiky a zhromažďovania politického charakteru. Maurice Kamto bol prepustený 5. októbra 2019. V septembri 2020 odsúdil svoje „de facto domáce väzenie“, keď jeho obydlie obkľúčili príslušníci orgánov</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 18. apríla 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – odsudzuje používanie neprimeranej sily proti protestujúcim a politickým oponentom a porušovanie slobôd tlače, prejavu a zhromažďovania; – vyjadruje hlboké poľutovanie nad zatknutím a zadržaním Maurica Kamta a iných pokojných protestujúcich; vyzýva kamerunské orgány na okamžité prepustenie Maurica Kamta a všetkých ostatných osôb zadržaných na základe politicky motivovaných obvinení bez ohľadu na to, či boli zatknutí pred prezidentskými voľbami v roku 2018 alebo po nich.

	presadzovania práva .	
<p>ČÍNA</p> <p>Ilham Tohti</p> <p>Kuej Min-chaj</p> <p>Tashpolat Tiyip, Rahile Dawutová, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdullah, Abduhelil Zunun a Abdukerim Abduweli</p> <p>Čang Šao-t'ie, Chu Š-ken, Wang I a Sun Čchien, Taši Wang-čchuk a Lobsang Dergye</p> <p>Michael Kovrig a Michael Spavor</p>	<p>Čínske orgány zadržávajú a stíhajú stovky obhajcov ľudských práv, právnikov a novinárov.</p> <p>Ilham Tohti je profesor ekonómie a obhajca práv ujugurskej menšiny v Číne. Viac ako milión jej príslušníkov je zadržávaných v internačných táborech. Je známy svojím výskumom o vzťahoch medzi Ujgurmi a Hanmi. Tohti bol v septembri 2014 pre svoje angažovanie odsúdený na doživotie po dvojdnovom zinscenovanom súdnom procese. V roku 2019 mu bola udelená Sacharovova cena.</p> <p>Gui Minhai je švédsky štátny príslušník narodený v Číne s pobytom v Hongkongu, ktorý zmizol a bol zadržávaný v kontinentálnej Číne na nezverejnenom mieste. Ako knihkupca ho súd odsúdil na desať rokov odňatia slobody za „protiprávne poskytovanie spravodajských služieb v zahraničí“.</p> <p>Medzi osoby zadržávané v súvislosti s výkonom základných práv patria ujugurskí aktivisti Tashpolat Tiyip, Rahile Dawutová, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdullah, Abduhelil Zunun a Abdukerim Abduweli, väzni svedomia, Čang Šao-t'ie, Chu Š-ken, Wang I a Sun Čchien Tibetskí aktivisti a náboženský predstavitelia, Taši Wang-čchuk a Lobsang Dergye.</p> <p>Bývalý diplomat Michael Kovrig a obchodník Michael Spavor, kanadskí štátni príslušníci, sú od decembra 2018 svojvoľne zadržávaní. Boli obvinení zo špionáže.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 18. apríla 2019:</p> <p>– vyzýva čínsku vládu, aby okamžite prepustila: Ujgurov vrátane Ilhama Tohtiho, Tashpolata Tiyipa, Rahile Dawutovej, Eliho Mamuta, Hailaite Niyaziho, Memetjana Abdullaha, Abduhelila Zununa a Abdukerima Abduweliho; osoby prenasledované za ich náboženské presvedčenie, ako sú okrem iného Čang Šao-t'ie, Chu Š-ken, Wang I a Sun Čchien; tibetských aktivistov, spisovateľov a náboženských predstaviteľov, ktorí čelia obvineniam z trestných činov alebo sú väznení za vykonávanie svojho práva na slobodu prejavu, ako sú Taši Wang-čchuk a Lobsangu Dergye;</p> <p>– vyzýva na okamžité prepustenie švédskeho vydavateľa kníh Kuej Min-chaja a dvoch kanadských občanov Michael Spavora a Michaela Kovriga.</p>
<p>Agnes Chow a Lau Su-laj</p>	<p>Agnes Chow je opozičná politička hongkongskej vlády a sociálna aktivistka. Jej kandidatúra na doplnujúcu Legislatívnu radu v roku 2018 bola vylúčená z dôvodu, že jej strana obhajovala sebaurčenie Hongkongu.</p> <p>Lau Su-laj je hongkongska akademička, aktivistka a politička. V roku 2016 bola zvolená do legislatívnej rady. Dňa 12. októbra 2018 ju komisia pre volebné záležitosti</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 18. júla 2019:</p> <p>– opakuje svoju výzvu na okamžité prepustenie vydavateľa kníh Guia Minhaja;</p> <p>– vyzýva vládu OAO v Hongkongu, aby okamžite prepustila a stiahla všetky obvinenia voči pokojným protestujúcim a všetkým osobám, ktoré boli zadržané za pokojné uplatňovanie slobody prejavu počas protestov alebo v období pred</p>

	vylúčila a nemohla kandidovať v doplnkových voľbách legislatívnej rady.	<p>protestami;</p> <p>– v tejto súvislosti s hlbokým znepokojením berie na vedomie, že opoziční kandidáti vrátane Anages Chowovej a bývalej zákonodarkyne Lau Su-lajovaej nemohli kandidovať do legislatívnej rady kvôli svojej politickej príslušnosti alebo názorom.</p>
<p>KUBA</p> <p>José Daniel Ferrer</p> <p>Armando Sosa Fortuny</p> <p>José Guía Piloto, Silverio Portal Contreras, Mitzael Díaz Paseiro, Orlando Zapata Tamayo, Eliecer Bandera Barrera, Edilberto Ronal Azuaga a Roberto de Jesús Quiñones Haces</p> <p>Oswaldo Payá a Guillermo Fariñas</p>	<p>José Daniel Ferrer je opozičným lídrom vlasteneckej únie Kuby. Bol svojvoľne zadržávaný po tom, ako bol viac ako desať rokov väznený, obťažovaný a zastrášaný z dôvodu pokojného politického aktivizmu. V roku 2019 prepašoval z väzenia list, v ktorom uviedol, že ho mučili a zle s ním zaobchádzali, počas väzby bol ohrozený jeho život a bola mu odopretá náležitá lekárska starostlivosť. V apríli 2020 bol prepustený z väzenia, ale odsúdený do domáceho väzenia na štyri a pol roka.</p> <p>Armando Sosa Fortuny bol najdlhšie zadržávaným kubánskym politickým väzňom. V októbri 2019 zomrel po tom, ako strávil 43 rokov vo väzení. Kubánske orgány nesúhlasili s jeho prepustením, a to napriek jeho zhoršujúcemu sa zdraviu;</p> <p>José Guía Piloto, Silverio Portal Contreras, Mitzael Díaz Paseiro, Orlando Zapata Tamayo, Eliecer Bandera Barrera, Edilberto Ronal Azuaga a Roberto de Jesús Quiñones Haces sú nezávislí novinári, mieroví disidenti a obhajcovia ľudských práv. Väčšinou sú členmi demokratickej opozície. Boli prenasledovaní, svojvoľne zadržávaní alebo zadržávaní vo väzení.</p> <p>Oswaldo Payá a Guillermo Fariñas sú kubánskymi aktivistami a laureátmi Sacharovovej ceny za slobodu myslenia. Spolu so svojimi príbuznými sú stále pravidelne obťažovaní a zastrášaní a je im bránené, aby vycestovali z krajiny a zúčastnili sa medzinárodných podujatí.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 28. novembra 2019:</p> <p>– odsudzuje svojvoľné zadržávanie Josého Daniela Ferrera a naliehavo vyzýva kubánske orgány, aby ho okamžite prepustili na slobodu; žiada, aby Josému Danielovi Ferrerovi bol poskytnutý prístup k advokátovi podľa vlastného výberu, bol mu umožnený kontakt s jeho rodinou a prístup ku všetkým dokumentom týkajúcim sa jeho zadržávania a k údajným dôvodom tohto zadržávania;</p> <p>– odsudzuje mučenie a zlé zaobchádzanie, o ktorom pán Ferrer informoval vo svojom liste; pripomína, že kubánske orgány majú povinnosť predchádzať mučeniu a zlému zaobchádzaniu a zabezpečiť rýchle a nestranné vyšetrovanie; naliehavo vyzýva kubánske orgány, aby poskytli pánovi Ferrerovi okamžitý prístup k lekárskej starostlivosti podľa vlastného výberu a aby zabezpečili zásobovanie vhodnými zdravotne vyhovujúcimi potravinami a vodou;</p> <p>– opakuje svoje vážne znepokojenie nad sústavným prenasledovaním, obťažovaním a útokmi, ktorým sú vystavovaní členovia nenásilného disentu, nezávislí novinári, obhajcovia ľudských práv a politická opozícia na Kube; požaduje okamžité ukončenie tohto konania a prepustenie všetkých politických väzňov, ako aj osôb, ktoré sú svojvoľne zadržávané len za uplatňovanie slobody prejavu a zhromažďovania.</p>
<p>EGYPT</p> <p>Hassan Barbary, Alá' Ubdál Fatah, Esraa Abdel</p>	Nútené zmiznutia obhajcov ľudských práv sa stávajú systematickou praxou egyptských orgánov, čo je prípad	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 24. októbra 2019:</p> <p>– vyzýva egyptské orgány, aby okamžite a</p>

<p>Fattah, Asmaa Daabes, Mohamed El-Baqer, Zyad El-Elaimy, Mahienour El-Masry , Ibrahim Ezz El-Din, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Ibrahim Metwally Hegazy, Mohamed Ramadan a Ramy Shaath</p>	<p>Ibrahima Ezz El-Dina, Alá Abdulfattáha, Asmaa Daabes, Esraa Abdulfattáha, Emana Al-Helw, Mohameda Ibrahima, Abdelrahmana Tareka, Ezzata Ghonheima, Haythama Mohamadeena a Ibrahima Metwally Hegazyho. Nadmerne sa využívajú preventívne väzenské opatrenia a preventívne opatrenia s cieľom zabrániť obhajcom ľudských práv a ich obhajcom, ako sú Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdulfattáh a Mohamed Ramadán, pri výkone ich legitímnej práce v oblasti ľudských práv v Egypte.</p>	<p>bezpodmienečne prepustili všetkých obhajcov ľudských práv zadržovaných alebo odsúdených len za to, že vykonávajú svoju legitímnu a mierovú prácu v oblasti ľudských práv, ku ktorým patrí Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer and Esraa Abdel Fattah, a aby bezodkladne zistili miesto pobytu Ibrahima Ezza El-Dina;</p> <p>– ďalej vyzýva na prepustenie obhajcov ľudských práv, akademických pracovníkov a ďalších osôb vo vyšetrovacej väzbe v prípade „Coalition Hope“, ku ktorým patrí Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary a Ramy Shaath, ako aj členov strany Bread and Freedom, strany Al-Dostour a egyptskej sociálnodemokratickej strany, ktorí boli nedávno zadržaní bez presvedčivých dôvodov na ich obvinenie z trestných činov;</p>
<p>Giulo Regeni a Eric Lang</p>	<p>Giulio Regeni bol talianskym doktorandom na Univerzite v Cambridge. V Káhire uskutočnil výskum o rozvoji nezávislých odborových zväzov a kontaktoval sa s odporcami vlády. 25. januára 2016 zmizol po odchode z domova v Káhire. Jeho telo sa našlo 3. februára 2016 pri ceste na predmestí Káhiry. Zistilo sa, že bol vystavený hrubej bitke a rôznym formám mučenia. Egyptské orgány bránili pokroku vo vyšetrovaní a odhaľovaní pravdy v súvislosti s únosom, mučením a zabitím Giulia Regeniho.</p> <p>Eric Lang , francúzsky učiteľ a obyvateľ Káhiry, bol zavraždený a údajne zbitý na smrť spoluzamestnancami, pričom 13. septembra 2013 bol vo väzbe na policajnej stanici v Qasr al-Nil. Bol zatknutý, pretože údajne nepredložil platné doklady o pobyte.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 24. októbra 2019:</p> <p>– vyjadruje poľutovanie nad absenciou dôveryhodného vyšetrovania a vyvedenia zodpovednosti za únos, mučenie a vraždu talianskeho výskumníka Giulia Regeniho v roku 2016; opakuje svoju výzvu egyptským orgánom, aby v plnej spolupráci s orgánmi členských štátov, ktorých sa tieto prípady týkajú, objasnili okolnosti spojené s úmrtiami Giulia Regeniho a Erica Langa a vyvodili zodpovednosť voči zodpovedným osobám.</p>
<p>GUATEMALA Iván Velásquez</p>	<p>Iván Velásquez je riaditeľom Medzinárodnej komisie proti beztretnosti v Guatemale (CICIG),</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 14. marca 2019:</p>

<p>Aura Lolita Chávez Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan, Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona a Winston Leonardo Túnchez Cano</p>	<p>ktorú podporuje OSN . Bolo mu zakázané vrátiť sa do krajiny, pričom čelil obvineniam, pretože CICIG vyšetruovala prípady korupcie na vysokej úrovni. Je tiež predmetom ohováračích kampaní.</p> <p>Aura Lolita Chávez je guatemalská obhajkyňa životného prostredia. V roku 2017 bola finalistkou Sacharovovej ceny Európskeho parlamentu. Po vážnych útokoch, vyhrážkach vraždy a ohováraní opustila svoju krajinu a čelí rôznym súdnym procesom.</p> <p>Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan a novinári Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona a Winston Leonardo Túnchez Cano sú zavraždení obhajcovia ľudských práv.</p>	<p>– čo najdôraznejšie odsudzuje nedávne vraždy Laury Leonor Vásquezovej Pinedovej, Sebastiana Alonza Juana a novinárov Victora Valdésa Cardonu, Diega Estebana Gaspara, Roberta Salazara Barahonu a Winstona Leonarda Túncheza Cana, ako aj každú zo 14 popráv ďalších obhajcov ľudských práv v Guatemale vykonaných v roku 2016; vyjadruje úprimnú sústrasť rodinám a priateľom všetkých týchto obhajcov ľudských práv;</p> <p>– vyjadruje hlboké znepokojenie nad zvýšeným počtom vražd a násilných činov a nedostatkom bezpečnosti všetkých občanov a hlavne žien a obhajcov ľudských práv;</p> <p>– opakuje svoju požiadavku na ochranu obhajcov ľudských práv, a najmä obhajcov ľudských práv žien;</p> <p>– trvá na tom, že guatemalské orgány musia vyhlásiť a zabezpečiť právnu a fyzickú bezpečnosť finalistky Sacharovovej ceny Lolity Chávezovej, ak sa rozhodne vrátiť do svojej domovskej krajiny;</p> <p>– je presvedčený, že CICIG zohráva v Guatemale kľúčovú úlohu a že jej práca v boji proti beztrestnosti a korupcii a príprava vyšetrení pre súdne konania, ktoré majú vykonať guatemalské inštitúcie, má kľúčový význam pre dodržiavanie zásad právneho štátu; – vyjadruje hlboké znepokojenie nad súčasnou situáciou, ktorej čelí CICIG v Guatemale, a žiada guatemalskú vládu, aby zastavila všetky nezákonné útoky proti nej a jej národným a medzinárodným zamestnancom.</p>
<p>HAITI Chery Dieu-Nalio, Charlot Jeudy , Néhémie Joseph, Vladjimir Legagneur a Pétion Rospide</p>	<p>Chery Dieu-Nalio je fotograf pracujúci pre agentúru Associated Press, ktorý bol postrelený do tváre v septembri 2019. Charlot Jeudy bol predsedom advokátskej organizácie „Kouraj“, ktorá zastupuje osoby LGBTQI. Za podozrivých okolností zomrel. Néhémie Joseph je novinár Rádia Méga, ktorý sa venoval protestom a 11. októbra 2019 bol zastrelený vo svojom aute. Vladjimir Legagneur je novinár, ktorý zmizol v marci 2018. Pétion Rospide je</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 28. novembra 2019:</p> <p>– dôrazne odsudzuje potláčanie pokojných protestov haitskými orgánmi, ako aj použitie smrtiacej sily, svojvoľné zadržovanie, zastrasovanie, obťažovanie a sexuálne násilie; žiada, aby haitské orgány okamžite upustili od nezákonného použitia sily, najmä strelných zbraní a munície, proti pokojným demonštrantom, a zaručili právo ľudí na slobodné a pokojné demonštrácie;</p>

	reportér rádia Sans Fin, ktorého zastrelili v jeho aute v júni 2019.	<p>– žiada nezávislé vyšetrenie prípadu masakru v La Saline, obťažovania a útokov na novinárov a úmrtí, ku ktorým došlo v polovici septembra 2019; žiada, aby boli všetci páchatelia trestných činov postavení pred súd a boli potrestaní; opätovne potvrdzuje význam slobody médií pri podávaní správ o situácii; naliehavo vyzýva všetkých aktérov, aby necielili na novinárov a umožnili im podávať správy o situácii v krajine; opakuje, že musí byť zaručené právo na pokojné vyjadrenie názoru a kritiky;</p> <p>– vyjadruje znepokojenie nad okolnosťami úmrtia Charlota Jeudyho.</p>
INDONÉZIA Jakub Fabian Skrzypski	Dňa 2. mája 2019 okresný súd vo Wamene odsúdil poľského občana EÚ Jakuba Fabiana Skrzypského na päť rokov odňatia slobody za jeho údajnú účasť na separatistickom hnutí v Papue;	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 24. októbra 2019:</p> <p>– vyjadruje znepokojenie nad prípadom poľského občana Jakuba Fabiana Skrzypského, ktorý sa v Indonézii stal politickým väzňom; je znepokojený skutočnosťou, že vzhľadom na nedávne udalosti v Papue predstavuje jeho pokračujúce väznenie vo Wamene riziko nielen pre jeho ľudské práva, ale aj ohrozenie jeho života;</p> <p>– vyzýva Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, aby počas nadchádzajúcich dialógov s Indonéziou upozornila na prípad Skrzypského a žiada indonézske orgány, aby umožnili jeho presun do Poľska.</p>
IRÁN Nasrín Sutúde Reza Chándan Kavous Seyed-Emami Ismáíl Bachší, Nílúfar Bajání, Táher Qadiríán, Sepíde Qolián, Mohammed Habíbí, Húman Džókár, Sepíde Kášání, Amírhusejn Cháleqí, Abdulrezá Kúhpáje, Farhad Mejsamí, Narges Mohammedí, Mariam Akbarí Monfared, Sam Radžábí a Áraš Sádeqí	Nasrín Sutúde je právnička v oblasti ľudských práv. Za posledných 15 rokov bojovala za práva žien, detí, LGBTI osôb, väzňov, náboženských menšín, novinárov a umelcov, ako aj za tých, ktorým hrozí trest smrti. Zastupovala ženy zatknuté za odstránenie ich šatiek. Bola obvinená z viacerých trestných činov súvisiacich s národnou bezpečnosťou a bola odsúdená na 12 rokov odňatia slobody. V roku 2012 jej bola udelená Sacharovova cena Európskeho parlamentu. V roku 2018 bola zatknutá za to, že zastupovala ženy, ktoré protestovali proti zákonu o povinnom hidžabe v Iráne. V marci 2019 bola odsúdená na 38 roka väzenia a 128 rán bičom. Dňa 7. novembra 2020 bola dočasne prepustená z väzenia po tom,	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 14. marca 2019:</p> <p>– vyzýva iránske orgány, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili všetkých obhajcov ľudských práv, väzňov svedomia a novinárov, ktorí boli zadržaní a odsúdení len za vyjadrenie svojho práva na slobodu prejavu a pokojné zhromažďovanie; zdôrazňuje, že iránske orgány musia za každých okolností zabezpečiť, aby obhajcovia ľudských práv, právnici a novinári mohli svoju prácu vykonávať bez toho, aby zažívali vyhrážky, zavražďovanie alebo aby sa im bránilo v ich činnosti;</p> <p>– o pakuje svoju výzvu iránskej vláde, aby okamžite a bezpodmienečne prepustila laureátku Sacharovovej ceny Nasrín</p>

<p>Názanín Zagari-Ratcliff</p>	<p>ako začala šesťtýždňovú hladovku.</p> <p>Réza Chándan je manžel Nasrín Sutúdeovej, bol zadržaný v súvislosti s podporou žien bojujúcich za ľudské práva a za prepustenie svojej manželky z väzenia. V januári 2019 ho revolučný súd v Teheráne odsúdil na šesť rokov odňatia slobody.</p> <p>Kávús Saíd-Imámí bol profesorom iránsko-kanadskej univerzity, environmentálnym aktivistom a členom nadácie Persian Wildlife Heritage Foundation. V roku 2018 zomrel vo väzbe za záhadných okolností. Táher Qadirján, Nílúfar Bajání, Amírhussejn Cháleqí, Húman Džókár, Sam Radžábí, Sepíde Kášání a Abdulrezá Kúhpáje sú environmentálnymi aktivistami zastupujúcimi Perzskú nadáciu na ochranu divokej prírody, ktorí boli zatknutí v januári a februári 2018. Boli zadržíavani bez prístupu k advokátovi a čelili konaniu, ktoré nespĺňalo normy spravodlivého procesu. V rokoch 2018 a 2019 boli zatknutí odborárski aktivisti Ismael Bachší, Sepíde Qoliánová a Muhammad Habíbí, ktorí viedli protesty na podporu práv robotníkov a učiteľov. V roku 2010 bola obhajkyňa ľudských práv Mariam Akbariová Monfaredová odsúdená na 15 rokov odňatia slobody za tzv. nepriateľstvo voči Bohu a bola jej odopretá lekárska starostlivosť, hoci trpela rôznymi chorobami. Aktivisti Araš Sádegí, Narges Muhammadí a Farhad Mejsamí dostali dlhodobé tresty odňatia slobody za to, že viedli kampane za obhajobu práv žien, zrušenie trestu smrti a presadzovanie ľudských práv. Nazanin Zaghari-Ratcliffe je britsko-iránsky štátny príslušník, ktorý čelí dlhotrvajúcej samoväzbe a vypočúvaniu, nedostatku riadneho procesu a dlhým trestom odňatia slobody na základe vágnych alebo nešpecifikovaných obvinení z „národnej bezpečnosti“ a „špionáže“,</p>	<p>Sutúdeová;</p> <ul style="list-style-type: none"> – žiada tiež nezávislé vyšetrenie smrti Kavousa Seyeda-Emamiho vo väzbe; – vyzýva iránske orgány, aby urýchlene prestali sledovať, zatýkať, obťažovať a stíhať novinárov, internetových aktivistov a ich rodiny a aby ukončili cenzúru internetu a vytvorili podmienky, v ktorých by sa tolerovala sloboda prejavu a sloboda médií tak online, ako aj offline; – naliehavo vyzýva Irán, aby prestal kriminalizovať činnosť obhajcov práv žien vrátane tých, ktorí pokojne protestujú proti povinnému noseniu hidžábu, a žiada, aby sa táto diskriminačná a ponižujúca prax zrušila.
---------------------------------------	--	---

<p>Kámíl Ahmadí, Sánáz Alahjáří, Marzie Amíří, Moníre Arabšáhí, Jásмін Ariáni, Átená Daemi, Ahmadrezá Džaláli, Kámrán Qadrí, Golroh Ibráhímí Íráí, Modžgán Kešávarz, Sahar Chodájáří, Asel Muhammadí, Narges Muhammadí, Masuud Mosáheb, Átefe Rangríz a Murád Táhbáz</p>	<p>ako aj štátom sponzorovaných ohováračských kampaní proti väzneným osobám.</p> <p>Modžgán Kešávarz, Moníre Arabšáhí a Jásмін Ariáni sú tri iránske ženy svojvoľne zadržované za verejný protest proti povinnému noseniu závojov po uverejnení online videa, v ktorom sú bez šatiek. Boli odsúdené na odňatie slobody v trvaní od 16 do 24 rokov. Iránka Sahar Chodájáří bola zadržaná za pokus o sledovanie futbalového zápasu na štadióne, sa potom, ako sa dozvedela, že bude čeliť trestu odňatia slobody na šesť mesiacov, protestne upálila na smrť. Sánáz Alahjáří a Asel Muhammadí sú aktivistky za pracovné práva, ktoré sú odsúdené na základe obvinení vrátane zhromažďovania a spolčovania s cieľom bojovať proti národnej bezpečnosti. Marzie Amíří a Átefe Rangríz sú dve obhajkyne práv žien, ktoré boli odsúdené na 10 a pol roka odňatia slobody a 148 rán a 11 a pol roka odňatia slobody a 74 rán na základe obvinení, medzi ktoré patrí „zhromaždenie a spolčovanie v snahe konať proti národnej bezpečnosti“, „propaganda proti štátu“ a „narušenie verejného poriadku“.</p> <p>Švédsky vedec a lekár Ahmadrezá Džaláli narodený v Iráne je od apríla 2016 zadržovaný vo väzení Evín a v októbri 2017 bol odsúdený na trest smrti za údajné priznanie k špionáži. Kámíl Ahmadí je iránsko-britský sociálny antropológ, ktorý je od 11. augusta 2019 vo väzbe v Teheráne na základe nesprístupnených obvinení. Kámrán Qadrí je iránsko-rakúsky štátny príslušník, ktorý bol generálnym riaditeľom rakúskej IT spoločnosti, keď ho zatkli agenti ministerstva spravodajských služieb po príchode na medzinárodné letisko v Teheráne 2. januára 2016. Za „vykonávanie špionáže pre nepriateľské štáty“ mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 rokov.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 19. septembra 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vyzýva iránske orgány, aby zrušili všetky tieto rozsudky a okamžite a bezpodmienečne prepustili Modžgán Kešávarzovú, Jásмін Ariánióvú, Moníru Arabšáhiovú, Sabá Kord Afšárióvú a Átenu Daemiovú, obhajkyne práv žien protestujúce proti povinnému noseniu hidžábu; vyzýva tiež na prepustenie Nasrín Sotúdenovej, Narges Muhammadiovej, Sepíde Qolíanovej, Sánáz Alahjárióvej, Asel Muhammadiovej, Marzie Amírióvej a Átefe Rangrízovej, ako aj všetkých obhajcov ľudských práv, ktorí sú uväznení a odsúdení iba za to, že si uplatňovali svoje právo na slobodu prejavu, združovania a pokojného zhromažďovania; – čo najdôraznejšie odsudzuje pokračujúce represie voči ženám, ktoré sa stavajú proti povinnému zahaľovaniu a za uplatňovanie svojich práv na slobodu prejavu, združovania a pokojného zhromažďovania; vyzýva iránsku vládu, aby rešpektovala slobodu iránskych žien zvoliť si vlastné oblečenie; – vyjadruje hlboké poľutovanie nad nedostatočným pokrokom vo veciach týkajúcich sa osôb s dvojitou štátnou príslušnosťou EÚ a Iránu zadržovaných v Iráne; požaduje okamžité a bezpodmienečné prepustenie všetkých osôb s dvojitou štátnou príslušnosťou EÚ a Iránu vrátane Názanín Zágharí-Ratcliffovej, Ahmadrezá Džaláliho, Kamála Ahmadího, Kámrána Qadrího, Masuuda Mosáheba a Muráda Táhbáza, ktorí sú v súčasnosti zadržávaní v iránskych väzniciach, pokiaľ ich súdne konania nebudú opätovne vykonané v súlade s medzinárodnými normami; odsudzuje pretrvávajúcu prax väznenia osôb s dvojitou štátnou príslušnosťou EÚ a Iránu iránskymi súdnymi orgánmi na základe nespravodlivých procesov;
---	--	--

	<p>Murád Táhbáz je podnikateľ, ktorý má iránske, britské a americké občianstvo. Bol zadržaný na základe údajných obvinení zo špionáže.</p> <p>Masuud Mosáheb je rakúsko-iránsky štátny príslušník, ktorý je od januára 2019 vo väzbe vo väzení Evin. Átená Daemiová a Golroh Ibráhímí Íráí boli v októbri 2016 odsúdené na šesť rokov odňatia slobody. V septembri 2019 boli ich tresty odňatia slobody predĺžené o ďalšie dva roky po tom, ako boli obvinené z „urážky najvyššieho vodcu“. Tento trest bol údajne uložený ako odvetá za protesty obhajcov práv žien vo väzení. Laureátka ceny Per Anger Narges Muhammadí si v súčasnosti odpykáva šestnásťročný trest za svoju kampaň za zrušenie trestu smrti a spoluprácu s laureátkou Nobelovej ceny Šírín Ebadiovou.</p>	<p>– naliehavo vyzýva iránske orgány, aby bezodkladne spolupracovali s veľvyslanectvami členských štátov EÚ v Teheráne s cieľom umožniť vytvorenie komplexného zoznamu osôb s dvojitou štátnou príslušnosťou EÚ – Iránu, ktoré sú v súčasnosti zadržované v iránskych väzniciach, a podrobne monitorovať každý jednotlivý prípad vzhľadom na to, že bezpečnosť občanov a ich základné práva majú pre EÚ prvoradý význam;</p> <p>– Zdôrazňuje, že iránske orgány musia za každých okolností zabezpečiť, aby obhajcovia ľudských práv, právnici a novinári mohli vykonávať svoju prácu bez hrozieb, zastrašovania a prekážok, a žiada, aby iránske súdnictvo zastavilo neustále prenasledovanie.</p>
<p>KAZACHSTAN</p> <p>Jevgenij Žovtis</p> <p>Aset Abišev, Ardak Ašim, Kenžebek Abišev, Erlan Baltabaj, Maks Bokajev, Igor Čupina, Ablovas Džumajev, Amin Jeleusinov, Ruslan Ginatullin, Larissa Charkova, Nurbek Kušakbajev, Jelena Semenova, Igor Syčev, Saken Tulbajev, Muratbek Tungyšbajev, Natalija Ulasikova, Iskander Jerimbetov a Almat Žumagulov</p>	<p>Jevgenij Žovtis je obhajca ľudských práv, riaditeľ kazašského medzinárodného úradu pre ľudské práva a právny štát, ktorý bol odsúdený na štyri roky odňatia slobody po tom, ako kritizoval kazašskú vládu za porušovanie ľudských práv.</p> <p>Aktivista občianskej spoločnosti Maks Bokajev si odpykáva trest odňatia slobody za oprávnenú účasť na pokojnom zhromaždení. Nurbek Kušakbaev a Amin Jeleusinov sú aktivisti odborových zväzov prepustení z podmieneného prepustenia v máji 2018, naďalej im je však zakázané vykonávať odborové činnosti. Erlan Baltabaj je aktivista odborových zväzov, ktorý čelí trestnému vyšetrovaniu na základe pochybných obvinení. Larisa Charkova je aktivistka, ktorá čelí podobným obmedzeniam, ako aj pokračujúcemu súdnemu obťažovaniu. Saken Tulbajev je moslimský politický väzeň uväznený po tom, ako bol obvinený z „podnecovania náboženskej nenávisti“.</p> <p>Aset Abišev, Ablovas Džumajev a Almat Žumagulov sú občianskymi</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 14. marca 2019:</p> <p>– naliehavo žiada Kazachstan, aby dodržiaval svoje medzinárodné záväzky a rešpektoval ľudské práva a základné slobody; vyzýva kazašské orgány, aby skoncovali s porušovaním ľudských práv a všetkými formami politického útlaku;</p> <p>– víta prepustenie viacerých politických väzňov na slobodu, medzi ktorých patria Vladimir Kozlov, Gjuzjal Bajdalinovová, Sejtказы Matajev, Edige Batyrov, Jeržan Orazalinov, Sajat Ibrajev, Aset Matajev, Zinaida Muchortovová, Talgat Ajan, ako aj odborári Amin Jeleusinov a Nurbek Kušakbajev, ktorých prepustenie na slobodu je však naďalej spojené s obmedzeniami;</p> <p>– víta rozhodnutie o prepustení Ardak Ašimovej z psychiatrickej kliniky; odsudzuje takéto brutálne opatrenie ako represívnu psychiatriu a vyzýva na zrušenie povinnej ambulantnej psychiatrickej liečby proti nej;</p> <p>– vyzýva na zrušenie všetkých povinných lekárskeho opatrení proti aktivistke Natalii Ulasikovej;</p> <p>– vyzýva na úplnú rehabilitáciu a okamžité prepustenie všetkých aktivistov</p>

	<p>aktivistami. Kenzhebek Abišev je básnik. Boli odsúdení na niekoľko rokov odňatia slobody za kritiku orgánov online a podporu opozičného hnutia „Demokratická voľba Kazachstanu“. Natalija Ulasiková je blogerka a občianska aktivistka, ktorá bola v roku 2016 odsúdená na povinnú lekársku starostlivosť. Jelena Semenova je aktivistka v oblasti ľudských práv, na ktorú sa vzťahuje zákaz cestovania za „šírenie vedome nepravdivých informácií“. Ardak Ašim je aktivistka z mesta Šymkent, ktorá bola obvinená z „podnecovania k neznašanlivosti“ za svoje kritické príspevky v sociálnych médiách a bola vystavená nútenému psychiatrickému zadržiavaniu.</p> <p>Igor Čupina, Ruslan Ginatullin a Igor Syčev sú blogermi a používateľmi sociálnych sietí, ktorí boli odsúdení na trest odňatia slobody. Bloger Muratbek Tunğıšbajev bol vydaný z Kirgizska do Kazachstanu v hrubom rozpore so zákonom a v Kazachstane bol podrobený zlému zaobchádzaniu.</p> <p>Iskander Jerimbetov je podnikateľ odsúdený na sedem rokov odňatia slobody na základe politicky motivovaných obvinení z rozsiahleho podvodu.</p>	<p>a politických väzňov, ktorí sú v súčasnosti vo väzení a ktorými sú konkrétne Muchtar Džakišev, Maks Bokajev, Iskander Jerimbetov, Aron Atabek, Sanat Bukenov, Machambet Abžan a Saken Tulbajev, ako aj na zrušenie obmedzení pohybu týkajúcich sa ďalších osôb;</p> <ul style="list-style-type: none"> – naliehavo vyzýva vládu Kazachstanu, aby ukončila tvrdé zákroky proti nezávislým odborom a zrušila obmedzenia týkajúce sa ich činnosti, ukončila politicky motivované trestné stíhanie vedúcich odborárov, anulovala rozsudky v prípade Larisy Charkovovej, Nurbeka Kušakbajeva a Amina Jeleusinova a umožnila im pokračovať v odborárskej činnosti bez zasahovania do nej alebo ich obťažovania; – žiada vládu Kazachstanu, aby ukončila všetky formy svojvoľného zadržiavania, odvetných opatrení a obťažovania aktivistov za ľudské práva, organizácií občianskej spoločnosti a hnutí politickej opozície, a to voči skutočným či údajným podporovateľom DVK; – naliehavo vyzýva vládu Kazachstanu, aby preskúmala zmeny zákona o médiách a informáciách, ukončila obťažovanie a odvetné opatrenia voči novinárom, ktorí kritizujú vládu, a prestala blokovat prístup k informáciám online aj offline.
<p>RUSKO</p> <p>Ojub Titijev</p> <p>Žalaudi Gerijev a Ruslan Kutajev</p>	<p>Ojub Titijev je obhajcom ľudských práv a riaditeľom čečenskej kancelárie Memorial, organizácie pre ľudské práva, ktorá poskytuje právnu pomoc obetiam hrubého porušovania ľudských práv a podieľa sa na vzdelávaní, výskume a publikáciách v oblasti ľudských práv. Dňa 9. januára 2018 bol zatknutý, oficiálne obvinený a vzaný do väzby na základe obvinení z nezákonného nadobúdania a držby omamných látok. V marci 2019 bol odsúdený na štyri roka väzenia. Dňa 21. júna 2019 bol Ojub Titijev podmienene prepustený po tom, ako strávil rok a päť mesiacov vo väzení. Podmienený trest však jeho odsúdenie nezrušuje a ukladá mu niekoľko obmedzení.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 14. februára 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opakuje svoju výzvu na okamžité prepustenie Ojuba Titijeva, riaditeľa kancelárie centra pre ľudské práva Memorial v Čečensku, ktorý bol 9. januára 2018 zadržaný a obvinený z nezákonného získavania a prechovávanía drog a ktorý očakáva rozsudok vo svojej veci v polovici februára 2019; naliehavo vyzýva čečenské orgány, aby zabezpečili plné rešpektovanie ľudských a zákonných práv Ojuba Titijeva vrátane jeho práva na spravodlivý proces, neobmedzený prístup k právnomu zástupcovi a lekárskej starostlivosti a ochranu pred súdnym obťažovaním a kriminalizáciou; – vyjadruje vážne obavy zo znepokojujúceho trendu zatýkania, útokov

<p>Alexandra Korolevová Andrej Rudomacha, Viktor Čirikov, Vera Cholodnaja a Aleksandr Saveljev</p> <p>Andrej Borovikov a Vjačeslav Jegorov</p> <p>Ukrajinskí väzni</p>	<p>Ruslan Kutajev je aktivista občianskej spoločnosti zatknutý v roku 2014 a odsúdený na štyri roky väzenia, Žalaudi Gerijev je novinár, ktorý bol v roku 2016 zatknutý a odsúdený na tri roky. Obaja boli terčom vykonštruovaných obvinení z prechovávaní drog.</p> <p>Alexandra Korolevová je riaditeľkou mimovládnej organizácie Ekozaščita!, jednej z najstarších a najvýznamnejších obhajcov životného prostredia v krajine. Musela utiecť a požiadať o azyl v zahraničí vzhľadom na trestné obvinenia voči nej z dôvodu nezaplatenia pokút v súvislosti s tým, že skupina naďalej odmietala zaregistrovať sa ako „zahraničný agent“. V prípade, ak by bola uznaná vinnou, hrozili by jej až dva roky odňatia slobody.</p> <p>Andrej Rudomacha je vedúcim MVO Environmental Watch pre severný Kaucaus. V decembri 2017 ho spolu s jeho kolegami Viktorom Čirikovom, Aleksandrom Saveljevom a Verou Cholodnajovou brutálne napadli maskovaní muži po návrate z čiernomorského pobrežného mesta Gelenžik, kde zdokumentovali nezákonné stavby.</p> <p>Útočníci požívajú beztrestnosť, namiesto toho pán Rudomacha čelí trestnému vyšetrovaniu za „ohováranie“ člena Štátnej dumy.</p> <p>Ochrancovia životného prostredia Andrej Borovikov a Vjačeslav Jegorov čelili trestnému stíhaniu za opakované porušovanie právnych</p>	<p>a zastráňovania nezávislých novinárov, obhajcov ľudských práv a ich podporovateľov, ako aj bežných občanov, ktoré sa zdajú byť súčasťou koordinovaných kampaní; domnieva sa, že prípad Ojuba Titijeva je názorným príkladom mnohých iných prípadov trestného stíhania postavených na vykonštruovaných dôkazoch, ktoré poukazujú na nefunkčný systém súdnictva v Čečenskej republike a Ruskej federácii; pripomína, že podobné obvinenia z prechovávaní drog boli vznesené proti kaukazskému novinárovi Žalaudimu Gerijevovi a aktivistovi za ľudské práva Ruslanovi Kutajevovi a požaduje ich prepustenie.</p> <p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 18. júla 2019:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vyzýva ruské orgány, aby okamžite a bezpodmienečne ukončili akékoľvek obťažovanie, a to aj na súdnej úrovni, Alexandry Korolevovej a všetkých obhajcov ľudských práv a ekologických aktivistov v krajine a umožnili im vykonávať legitímnu činnosť bez akéhokoľvek zasahovania; – vyzýva ruské orgány, aby podnikli príslušné právne kroky a využili všetky dostupné právne prostriedky, a tak zabránili útokom proti ekologickým aktivistom a zastavili ich; naliehavo vyzýva ruské orgány, aby zabezpečili účinné vyšetrovanie a vyvodili zodpovednosť v prípade Andreja Rudomacha a v ďalších prípadoch útokov proti ochrancom životného prostredia; – vyzýva ruské orgány, aby bezodkladne a bezpodmienečne prepustili všetkých nezákonne a svojvoľne zadržovaných ukrajinských občanov; – vyzýva Rusko, aby zverejnilo úplný zoznam väzňov na okupovaných ukrajinských územiach v Donbase a Luhanskej oblasti a uľahčilo im kontakt s rodinami a právnikmi;
--	---	--

<p>Anastasia Ševčenková</p>	<p>predpisov o verejných zhromaždeniach v súvislosti s environmentálnymi protestmi v Archangelsku a Moskve. Boli odsúdení na trest odňatia slobody.</p> <p>Ruské orgány zadržali stovky ukrajinských občanov vrátane príslušníkov ozbrojených síl z politických dôvodov v rôznych regiónoch Ruskej federácie a na okupovanom Kryme.</p> <p>Anastasia Ševčenková je aktivistka občianskej spoločnosti. Bola stíhaná na základe zákonov zakazujúcich ruským občanom pracovať pre „nežiaduce“ organizácie, ktoré „ohrozujú základné hodnoty ruského štátu“. Od januára 2019 je v domácom väzení, kde čelí trestnému stíhaniu.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 19. decembra 2019:</p> <p>– vyjadruje znepokojenie nad vytlačáním nezávislých organizácií občianskej spoločnosti vládou organizovanými mimovládnyimi organizáciami; so znepokojením berie na vedomie situáciu týkajúcu sa Anastasie Ševčenkovej v Rostove na Done.</p>
<p>SAUDSKÁ ARÁBIA</p> <p>Ludžajn al-Hadlúl, Azíza al-Júsuf, Ímán an-Nafdžán, Nóf Abdalazíz, Miá az-Zahrání, Samar Badawí, Nasíma as-Sáda, Šáden al-Anezí, Abír Na'amanqání, Amal al-Harbí a Hatún al-Fásí</p> <p>Isrá'a al-Gumgám</p> <p>Muhammad Rabía</p>	<p>Saudské orgány zadržiavajú rad obrancov ľudských práv, okrem iného Ludžajn al-Hadlúlovú, Azízu al-Júsufovú, Ímán an-Nafdžánovú, Nóf Abdalazízovú, Miu az-Zahráníovú, Samar Badawíovú, Nasímu as-Sádaovú, Šáden al-Anezíovú, Abír Na'amanqáníovú, Amal al-Harbíovú a Hatún al-Fásíovú za ich činnosť v oblasti práv žien, bez toho, aby bolo proti nim vznesené obvinenie. Títo aktivisti sú známi svojimi kampaňami proti zákazu viesť motorové vozidlo, ktorý platí pre ženy, a za zrušenie systému mužského poručníctva. Boli zatknutí ešte pred zrušením zákazu žien viesť motorové vozidlo, ktoré sa očakávalo 24. júna 2018. Niektorí z nich budú údajne postavení pred špecializovaný kriminálny súd, ktorý bol pôvodne zriadený s cieľom súdiť osoby zadržované v súvislosti s trestnými činmi terorizmu. Ludžajn al-Hadlúl je zadržovaný od marca 2018. Od mája do septembra 2018 bola umiestnená v samoväzbe, počas ktorej bola podľa jej rodičov mučená. Bola nominovaná na Nobelovu cenu za mier za rok 2019.</p> <p>Obhajkyňa ľudských práv Isrá'a al-</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 14. februára 2019:</p> <p>– dôrazne odsudzuje zadržiavanie obhajcov ľudských práv žien, ktorí sa zasadzovali za zrušenie zákazu riadenia motorových vozidiel, ako aj všetkých obhajcov ľudských práv, novinárov, právnikov a aktivistov, a je pohoršený dôveryhodnými správami o systematickom mučení niektorých z nich vrátane Ludžajn al-Hadlúlovej;</p> <p>– vyzýva saúdskoarabské orgány, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili týchto obhajcov práv žien a všetkých obhajcov ľudských práv, právnikov, novinárov a iných väzňov svedomia, ktorí sú zadržovaní a boli odsúdení len za uplatňovanie svojho práva na slobodu prejavu a za činnosť v oblasti ľudských práv, a aby umožnili medzinárodným nezávislým pozorovateľom stretnúť sa so zadržovanými obhajcami ľudských práv;</p> <p>– trvá na tom, aby saúdskoarabské orgány skoncovali so všetkými formami obťažovania, a to aj na súdnej úrovni, namierenými proti Ludžajn al-Hadlúlovej, Azíze al-Júsufovej, Ímán an-Nafdžánovej, Nóf Abdalazízovej, Máji az-Zahráníovej, Samar Badawíovej, Nasíme as-Sádaovej, Šádan al-Anízíovej, Abír</p>

	<p>Gumgám čelí od 8. decembra 2015 svojvoľnému zadržiavaniu. Je známa svojou dokumentáciou o nepokojoch v regióne Qatif v rokoch 2017 – 2018. Jej trest smrti bol zrušený, ale ešte stále je obviňovaná z bližšie nešpecifikovaných obvinení.</p> <p>Muhammad Rabía, obhajca ľudských práv, je zakladajúcim členom saudskoarabského združenia pre občianske a politické práva, ktoré bojovalo za práva väzňov v Saudskej Arábii až do jeho zrušenia v marci 2013. V roku 2016 bol prepustený po odpykaní osemročného trestu odňatia slobody.</p>	<p>Na mánkániovej, Amal al-Harbíoovej, Hatún al-Fásíoovej, Isrá' a al-Ghamghámoej a Muhammadovi ar-Rabí'ovi a proti všetkým ostatným obhajcom ľudských práv v krajine, aby mohli vykonávať svoju prácu bez neopodstatnených prekážok alebo v strachu z represálií voči nim a ich rodinám;</p> <p>– vyzýva PK/VP, ESVČ a členské štáty, aby vo svojich dialógoch so saudskoarabskými orgánmi upozornili na prípady Ludžajn al-Hadlúlovej, Ímán an-Nafdžánovej, Azízy al-Júsufovej, Samar Badawíoovej, Nasíme as-Sádaovej a všetkých ostatných obhajkyň ľudských práv a žiadali o ich prepustenie.</p>
<p>SUDÁN Sálih Mahmúd Usmán</p>	<p>Sálih Mahmúd Usmán je sudánsky právnik v oblasti ľudských práv a laureát Sacharovovej ceny za rok 2007. Obhajoval obeť porušovania ľudských práv, najmä sexuálneho zneužívania, v Dárfúre. Sám sa stal obeťou zadržiavania a mučenia z dôvodu svojej práce. Dňa 9. januára 2019 bol opätovne zadržaný v rámci nového zásahu. Počas štátneho prevratu v apríli 2019 bol oslobodený od politickej transformácie vo svojej krajine.</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení zo 17. januára 2019:</p> <p>– vyzýva na okamžité a bezpodmienečné prepustenie laureáta Sacharovovej ceny Sáliha Mahmúda Usmána a naliehavo žiada sudánske orgány, aby mu zaručili urgentnú lekársku starostlivosť a neobmedzený prístup k jeho právnikovi a rodine.</p>
<p>TURECKO Selahattin Demirtaş Ekrem İmamoğlu, Adnan Selçuk Mızraklı, Bedia Özgökçe a Ahmet Türk Canan Kaftancıoğlu</p>	<p>Selahattin Demirtaş je lídrom opozičného a prezidentského kandidáta, ktorého súdy zbavili obvinení súvisiacich s terorizmom. Od novembra 2016 je však uväznený vo výkone trestu odňatia slobody na štyri roky a osem mesiacov za „teroristickú propagandu“.</p> <p>Adnan Selçuk Mızraklı, Ahmet Türk a Bedia Özgökçe boli zvolení za primátorov a starostov v komunálnych voľbách, ktoré sa konali 31. marca 2019. Boli odvolaní z funkcie a nahradení úradníkmi vymenovanými vládou z dôvodu, že v súčasnosti sú predmetom trestného vyšetrovania pre údajné väzby na terorizmus. Ekrem İmamoğlu je politik, ktorý je súčasným primátorom Istanbulu od</p>	<p>Európsky parlament vo svojom uznesení z 19. septembra 2019:</p> <p>– odsudzuje pokračujúce zatknutie vodcu opozície a prezidentského kandidáta Selahattina Demirtaşa a vyzýva na jeho okamžité a bezpodmienečné prepustenie; berie na vedomie rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci jeho prípade, v ktorom sú turecké orgány vyzvané, aby ho okamžite prepustili;</p> <p>– odsudzuje rozhodnutie tureckých orgánov zbaviť demokraticky zvolených starostov úradu na základe pochybných dôkazov; zdôrazňuje, že tieto opatrenia naďalej oslabujú schopnosť politickej opozície uplatňovať svoje práva a plniť svoje demokratické úlohy; vyzýva turecké orgány, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili členov opozície zatknutých počas zásahu proti všetkým opozičným</p>

	<p>apríla 2019. Turecký minister vnútra sa mu vyhráždza, že ho nahradí.</p> <p>Canan Kaftancıođlu je lekárkou a političkou, ktorá je oblastnou predsedníčkou Republikánskej ľudovej strany v Istanbule. Bola odsúdená na deväť rokov a osem mesiacov odňatia slobody na základe obvinení z urážky prezidenta, urážania verejných činiteľov, ponižovania štátu, podnecovania ľudí k nepriateľstvu a nenávisti a využívania kanálov sociálnych médií na šírenie propagandy teroristickej organizácie v rokoch 2012 až 2017.</p>	<p>hlasom v krajine a stiahli všetky obvinenia proti nim;</p> <p>– dôrazne odsudzuje politicky motivovaný trest pre Canan Kaftancıođluovú, ktorá bola zjavne potrestaná za to, že zohrala kľúčovú úlohu pri úspešnej volebnej kampani starostu Istanbulu, a požaduje okamžité zrušenie tohto trestu.</p>
--	--	--

PRÍLOHA II

ZOZNAM LAUREÁTOV SACHAROVOVEJ CENY A FINALISTOV UVÄZNENÝCH A POZBAVENÝCH OSOBNÉJ SLOBODY

Rok udeľovania Sacharovovej ceny	Meno a priezvisko	Laureát/finalista	Krajina	Situácia (zadržanie/ domáce väzenie/dočasné prepustenie)	Dĺžka trestu odňatia slobody	Dátum začiatku zadržiavania
2020	Sjarhej Cichanouský Maryja Kalesnikavová Mikola Statkevič	Laureát Laureát Laureát	Bielorusko	Zaistenie Zaistenie Zaistenie	Neznáme Neznáme Neznáme	29. mája 2020 7. septembra 2020 31. mája 2020 (najnovšie)
2020	Porfirio Sorto Cedillo, José Avelino Cedillo, Orbin Naún Hernández, Kevin Alejandro Romero, Arnold Javier Aleman, Ever Alexander Cedillo, Daniel Marquez a Jeremías Martínez Díaz	Finalisti	Honduras	Zaistenie	Neznáme	1. septembra 2019
2019	Ilham Tohti	Laureát	Čína	Zaistenie	Život vo väzení	23. septembra 2014
2018	Nasser Zefzafi	Finalista	Maroko	Zaistenie	20 rokov	5. apríla 2019
2017	Dawit Isaak	Finalista	Eritrea	Zadržiavanie v izolácii	Neznáme	23. septembra 2001
2015	Rá'if Badawí	Laureát	Saudská Arábia	Zaistenie	10 rokov	17. júna 2012
2012	Nasrín Sutúde	Laureátka	Irán	Dočasne prepustená, aby jej bola poskytnutá lekárska starostlivosť.	38 rokov za viaceré odsúdenia	6. marca 2019 (najnovšie)
2011	Razán Zajtúna	Laureátka	Sýria	Unesená v roku 2013. Predpoklad zadržania a smrti.		9. decembra 2013
2009	Jurij Dmitriev	Laureát	Rusko	Zaistenie	13 rokov	13. decembra 2016

PRÍLOHA III

ZOZNAM UZNESENÍ

Zoznam uznesení, ktoré Európsky parlament prijal počas roka 2019 a ktoré sa priamo alebo nepriamo týkajú porušovania ľudských práv vo svete

Krajina	Dátum prijatia v pléne	Názov
<i>Afrika</i>		
Sudán+	17. 1. 2019	Sudán
Zimbabwe+	14. 2. 2019	Zimbabwe
Kamerun+	18. 4. 2019	Kamerun
Uganda+	24. 10. 2019	Uganda, najmä návrh zákona o uložení trestu smrti za homosexuálne činy
Alžírsko+	28. 11. 2019	Situácia v oblasti slobôd v Alžírsku
Burkina Faso+	19. 12. 2019	Porušovanie ľudských práv vrátane náboženských slobôd v Burkine Faso
<i>Amerika</i>		
Guatemala+	14. 3. 2019	Situácia v oblasti ľudských práv v Guatemale
USA – Mexiko+	18. 7. 2019	Situácia na hranici medzi USA a Mexikom
Kuba+	28. 11. 2019	Kuba, prípad Josého Daniela Ferrera
Haiti	28. 11. 2019	Haiti
<i>Ázia</i>		
Kazachstan+	14. 3. 2019	Situácia v oblasti ľudských práv v Kazachstane
Čína+	18. 4. 2019	Čína, najmä situácia náboženských a etnických menšín
Čína, Hong Kong+	18. 7. 2019	Situácia v Hongkongu
Mjanmarsko+	19. 9. 2019	Mjanmarsko, najmä situácia Rohingov
Indonézia+	24. 10. 2019	Navrhovaný nový indonézsky trestný zákon
Afganistan+	19. 12. 2019	Afganistan, najmä obvinenia zo sexuálneho zneužívania chlapcov v provincii Lowgar
<i>Európa a krajiny Východného partnerstva</i>		
Azerbajdžan+	17. 1. 2019	Azerbajdžan, najmä prípad Mehmana Husejnova
Rusko+	14. 2. 2019	Situácia v Čečensku a prípad Ojuba Titijeva

Rusko+	18. 7. 2019	Rusko, najmä situácia environmentálnych aktivistov a ukrajinských politických väzňov
Turecko+	19. 9. 2019	Situácia v Turecku, najmä odvolanie zvolených starostov
Rusko+	19. 12. 2019	Ruský zákon o „zahraničných agentoch“
Blízky východ		
Saudská Arábia+	14. 2. 2019	Obhajcovia práv žien v Saudskej Arábii
Irán+	14. 3. 2019	Irán, najmä prípad obhajcov ľudských práv
Brunej+	18. 4. 2019	Brunej
Irán+	19. 9. 2019	Irán, najmä situácia obhajcov práv žien a uväznených štátnych príslušníkov EÚ s dvojakým občianstvom
Egypt+	24. 10. 2019	Egypt
Prierezové otázky		
Sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery*	15. 1. 2019	Usmernenia EÚ a mandát osobitného vyslanca EÚ pre podporu slobody náboženského vyznania alebo viery mimo EÚ
Práva žien a rodová rovnosť*	13. 2. 2019	Súčasný negatívny postoj k právam žien a rodovej rovnosti v EÚ
Práva LGBTI osôb*	14. 2. 2019	Budúcnosť zoznamu opatrení zameraných na LGBTI osoby (2019 – 2024)
	14. 2. 2019	Práva intersexuálnych osôb
Menšiny*	12. 2. 2019	Potreba posilneného strategického rámca EÚ pre národné stratégie začleňovania Rómov po roku 2020 a zintenzívnení boja proti protirómskemu zmýšľaniu
	26. 3. 2019	Základné práva ľudí afrického pôvodu v Európe
Základné slobody*	14. 2. 2019	Právo na pokojný protest a primerané použitie sily
Sankcie*	14. 3. 2019	Európsky sankčný režim v prípade porušovania ľudských práv
Práva dieťaťa*	26. 11. 2019	Práva dieťaťa pri príležitosti 30. výročia prijatia Dohovoru o právach dieťaťa

+ naliehavé uznesenie podľa článku 135 rokovacieho poriadku EP

* uznesenia týkajúce sa otázok súvisiacich s ľudskými právami

13.11.2020

STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVA ŽIEN A RODOVÚ ROVNOSŤ

pre Výbor pre zahraničné veci

k ľudským právam a demokracii vo svete v roku 2019 a politike Európskej únie v tejto oblasti
– výročná správa za rok 2019
(2020/2208(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Christine Anderson

NÁVRHY

Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť vyzýva Výbor pre zahraničné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- so zreteľom na článok 2 a článok 3 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a článok 8 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na články 22, 23, 24 a 26 Charty základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na Európsky pilier sociálnych práv, najmä na jeho zásady 2, 3, 11 a 17,
- so zreteľom na Dohovor Organizácie Spojených národov o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) z 18. decembra 1979 a na jeho 40. výročie v roku 2019,
- so zreteľom na Pekinskú deklaráciu a akčnú platformu, ktoré boli prijaté na Štvrtej svetovej konferencii OSN o ženách 15. septembra 1995,
- so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa z 20. novembra 1989,
- so zreteľom na Dohovor Rady Európy z 11. mája 2011 o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor),
- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a skutočnosť, že ľudské práva sú univerzálne, nescudziteľné, vzájomne závislé a vzájomne prepojené,
- so zreteľom na akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024, ktorý bol uverejnený 25. marca 2020 (JOIN(2020)0005),
- so zreteľom na akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť na roky 2016 – 2020 s názvom Rodová rovnosť a posilnenie postavenia žien: Ako môžu vonkajšie vzťahy EÚ v období 2016 – 2020 zmeniť život dievčat a žien (GAP II),

- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti a strategický prístup EÚ k otázke žien, mieru a bezpečnosti na roky 2019 – 2024,
 - so zreteľom na cieľ OSN v oblasti udržateľného rozvoja č. 5,
 - so zreteľom na závery Rady z 18. marca 2019, ktorými sa schvaľujú usmernenia EÚ v oblasti ľudských práv týkajúce sa nediskriminácie vo vonkajšej činnosti,
 - so zreteľom na 25. výročie akčného programu Medzinárodnej konferencie o populácii a rozvoji v roku 2019,
 - so zreteľom na iniciatívu EÚ a OSN s názvom Spotlight zameranú na odstránenie násilia páchaného na ženách a dievčatách,
- A. keďže rodová rovnosť je základná hodnota EÚ a právo na rovnaké zaobchádzanie a nediskrimináciu je základné právo zakotvené v zmluvách a Charte základných práv a keďže uplatňovanie hľadiska rodovej rovnosti by sa preto malo ako horizontálna zásada vykonávať vo všetkých činnostiach a politikách EÚ a začleňovať do nich;
 - B. keďže EÚ naďalej poskytuje podporu krajinám, ktoré nie sú členmi EÚ, občianskej spoločnosti, sociálnym aktérom pri plnení zásad demokracie, právneho štátu a ľudských práv;
 - C. keďže Pekinská deklarácia a akčná platforma z roku 1995 už 25 rokov poukazujú na význam rovnakých práv a príležitostí žien, ako aj ich rovnakej účasti na rozhodovacom procese a na demokratickom procese v záujme upevnenia demokracie;
 - D. keďže súčasná kríza spôsobená ochorením COVID-19 a jej dôsledky majú jasný rodový rozmer, ktorý zasahuje ženy a mužov na celom svete rozdielne; keďže kríza prehĺbila existujúce štrukturálne nerovnosti, najmä tie, ktoré sú rodového charakteru, a neprimerane postihla marginalizované ženy v spoločnosti, čo znemožňuje prístup k základným službám vrátane služieb v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv (SRZP) a k podpore proti rodovo motivovanému násiliu;
 - E. keďže strategický prístup EÚ k otázke žien, mieru a bezpečnosti zdôrazňuje potrebu konkrétnych záväzkov a opatrení, ako aj potrebu zapojenia, ochrany a podpory žien a dievčat s cieľom dosiahnuť trvalý mier a bezpečnosť ako neoddeliteľné zložky ľudských práv a udržateľného rozvoja;
 - F. keďže násilie na ženách sa podľa vymedzenia v Istanbulskej dohovore chápe ako „porušovanie ľudských práv a forma diskriminácie“, ktoré môžu za určitých okolností vyústiť do mučenia alebo krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania; keďže oslabuje sociálnu stabilitu, ako aj dobré životné podmienky a vyhliadky na rozvoj, a to aj v prípade detí a komunit, a keďže dievčatá a ženy treba chrániť pred rodovo motivovaným násilím a diskrimináciou, aby sa podarilo zaručiť úplné uplatňovanie ich ľudských práv, najmä pokiaľ ide o vzdelávanie, informácie a zdravotnícke služby, ako aj ochranu pred porušovaním SRZP, napríklad v súvislosti so sterilizáciou, interrupciou alebo zneužívaním;
 - G. keďže možno pozorovať odmietavý postoj k právam žien a LGBTIQ+ osôb tak v

Európskej únii, ako aj mimo nej;

- H. keďže zmena klímy zhoršuje požívanie ľudských práv a prehĺbuje existujúce rodové rozdiely, ktoré vyplývajú z početných sociálno-ekonomických, inštitucionálnych, kultúrnych a politických faktorov; keďže ženy a dievčatá sú viac postihnuté zmenou klímy v dôsledku ich nerovnakého prístupu k zdrojom, vzdelávaniu, politickej moci, pracovným príležitostiam a pozemkovým právam, ako aj existujúcich sociálnych a kultúrnych noriem, ako je ich úloha ako primárnych poskytovateľov starostlivosti a vody, potravín a palív;
- I. keďže nedostatok žien zapojených do rozvoja umelej inteligencie (UI) zvyšuje riziko zaujatosť; keďže vzdelanie v oblasti vedy je dôležité pri získavaní zručností, dôstojnej práce a pracovných miest v budúcnosti, ako aj na prelomenie rodových stereotypov, podľa ktorých sú tieto oblasti považované za typicky mužské, aby sa ženám umožnilo plné uplatňovanie ich ľudských práv;
1. zdôrazňuje, že pre uplatňovanie ľudských práv má zásadný význam presadzovanie rodovej rovnosti a práv žien na celom svete; pripomína, že EÚ je aj naďalej na čele opatrení na podporu a zlepšenie situácie žien a dievčat v oblasti ľudských práv na celom svete v snahe dosiahnuť rodovú rovnosť, a žiada o prispôbenie jej činností, aby zohľadňovali súčasnú krízovú situáciu spôsobenú ochorením COVID-19 a jej závažný vplyv na práva žien; zdôrazňuje, že napriek pokroku sú ženy a dievčatá naďalej vystavené diskriminácii a násiliu a že mnohé spoločnosti majú ešte stále problémy s tým, aby im poskytovali rovnaké práva v súlade so zákonom a rovnaký prístup k vzdelávaniu, zdravotnej starostlivosti, dôstojnej práci a politickému a ekonomickému zastúpeniu;
 2. berie na vedomie znepokojujúci celosvetový nárast násillia páchaného na ženách a dievčatách na celom svete najmä počas krízy spôsobenej ochorením COVID-19 a víta úsilie EÚ, ktoré vynakladá spolu so svojimi medzinárodnými partnermi s cieľom odstrániť všetky formy tohto násillia; odsudzuje násillie vo forme domáceho násillia, sexuálneho obťažovania, kybernetického násillia, prenasledovania, šikanovania, znásillňovania ako vojnovnej zbrane, predčasných a nútených manželstiev, mrzačenia ženských pohlavných orgánov, zločinov páchaných v mene tzv. cti, núteného umelého prerušenia tehotenstva, násillnej sterilizácie, sexuálneho vykorisťovania a obchodovania s ľuďmi, femicídy a iných foriem, ktoré predstavujú závažné porušenie ľudských práv a dôstojnosti žien a dievčat; vyzýva globálnych aktérov, aby chránili ženy a predchádzali rodovo motivovanému násilliu, ktorému sú vystavené, aby chránili marginalizované skupiny, slobodných rodičov, ženy patriace k etnickým menšinám, LGBTIQI+ ženy a utečenky a migrantky a aby vyšetrovali a trestali násillné činy a trestné činy z nenávisti;
 3. odsudzuje akékoľvek násillie proti LGBTI osobám a rodovo nekonformným osobám; vyzýva globálnych aktérov, aby prijali všetky potrebné kroky, legislatívne a administratívne opatrenia, ktorými sa zaručí, aby sexuálna orientácia a rodová identita nemohla byť za žiadnych okolností základom trestných sankcií; vyzýva na vykonávanie usmernení EÚ týkajúcich sa presadzovania a ochrany všetkých ľudských práv LGBTI osôb; vyzýva EÚ, aby interne, ako aj externe spochybnila škodlivé binárne prístupy k rodovej problematike; požaduje koordinované kroky EÚ na poskytovanie podpory a ochrany práv žien a obhajcov LGBTI osôb a organizácií občianskej spoločnosti, ktorých práca má mimoriadny význam a ktorí vo svojich krajinách čelia pretrvávajúcemu

obťažovaniu a vyhrážaniu sa násilím; vyzýva delegácie EÚ, aby zlepšili situáciu LGBTI osôb v oblasti ľudských práv vykonávaním usmernení EÚ zameraných na LGBTI osoby;

4. konštatuje, že podľa strategického prístupu EÚ k otázke žien, mieru a bezpečnosti je naliehavo potrebné začleniť rodové hľadisko do všetkých politík EÚ vrátane oblasti bezpečnosti, predchádzania konfliktom a ich riešenia a do dlhodobého budovania mieru; zdôrazňuje, že ženy musia byť zapojené do všetkých úrovní rozhodovania, a to aj v oblasti bezpečnosti a predchádzania konfliktom v súlade s rezolúciou BR OSN č. 1325; vyzýva EÚ, aby naďalej plnila svoju dôležitú úlohu v súlade s cieľmi udržateľného rozvoja do roku 2030 pri riešení rodovej diskriminácie prostredníctvom spolupráce s inými krajinami, aby zintenzívnila svoju činnosť v oblastiach vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a sociálnych služieb, zhromažďovania údajov, financovania a tvorby programov a lepšie predchádzala sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu na celom svete, a lepšie na takéto násilie reagovala; poukazuje na to, že priaznivé prostredie je kľúčový nástroj; požaduje preto opatrenia na uľahčenie prístupu žien a dievčat k vzdelávaniu a na trh práce; vyzýva Komisiu a Európsku službu pre verejnú činnosť (ESVČ), aby ďalej prispievali k rodovej rovnosti a posilňovaniu postavenia dievčat a žien tým, že budú úzko spolupracovať s medzinárodnými organizáciami a krajinami mimo EÚ na tom, aby sa používali všetky existujúce a dostupné nástroje, a vytvárali a uplatňovali synergie a siete medzi vnútornými a vonkajšími politikami a činnosťami EÚ;
5. opätovne potvrdzuje svoju výzvu členským štátom a členom Rady Európy, ktorí tak ešte neurobili, aby urýchlili dokončenie ratifikácie Istanbulskeho dohovoru, a dôrazne sa zasadzuje za jeho ratifikáciu všetkými členskými štátmi; vyzýva Radu a Komisiu, aby zabezpečili úplné začlenenie dohovoru do legislatívneho a politického rámca EÚ; odsudzuje pokusy v niektorých štátoch o zrušenie opatrení, ktoré už boli prijaté pri vykonávaní Istanbulskeho dohovoru a v rámci boja proti násiliu páchanému na ženách;
6. vyzýva globálnych aktérov a členské štáty, aby na celom svete ukončili ťažkú situáciu žien a dievčat, ktoré sú vystavené obchodovaniu s ľuďmi a sexuálnemu vykorisťovaniu; podporuje úsilie o záchranu a rehabilitáciu obetí a stíhanie a prevýchovu páchatel'ov;
7. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby podporovali postupy v oblasti zdravotnej starostlivosti, ktoré sú pre ženy a dievčatá prospešné, a zabezpečili právo na všeobecný prístup ku kvalitnej a cenovo dostupnej komplexnej zdravotnej starostlivosti a sexuálnym a reprodukčným právam a informáciám; zdôrazňuje potrebu uznať vzrastajúci odmietavý postoj k právam žien v celosvetovom meradle a v Európe, najmä pokiaľ ide o sexuálne a reprodukčné zdravie a práva (SRZP); naliehavo vyzýva Komisiu a Radu, aby odmietali akékoľvek ďalšie pokusy o oslabenie pokroku v oblasti ľudských práv žien, rovnosti a práva žien na sebaurčenie a úplnú kontrolu nad vlastným telom; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby obnovili svoju podporu sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv vrátane prístupu k bezpečnému a zákonnému umelému prerušeniu tehotenstva v rámci Únie aj mimo nej, ku komplexnej sexuálnej výchove primeranej veku a založenej na dôkazoch a ku komplexným metódam plánovaného rodičovstva; zdôrazňuje potrebu podporovať organizácie občianskej spoločnosti, ktoré sa venujú presadzovaniu reprodukčnej spravodlivosti, najmä v marginalizovaných komunitách, ktorých prácu naďalej ohrozuje zmenšujúci sa priestor pre občiansku spoločnosť; zdôrazňuje zraniteľné postavenie žien a dievčat v mnohých častiach sveta,

ktoré majú v dôsledku krízy COVID-19 menší prístup k zdravotnej starostlivosti (vrátane SRZP, ako napríklad prístup k antikoncepcii, starostlivosti spojenej s umelým prerušením tehotenstva, liečbe neplodnosti, testom HIV a sexuálne prenosných infekcií, skríningu rakoviny reprodukčných orgánov), sexuálnej výchove a vzdelávaniu v oblasti vzťahov a starostlivosti o zdravie matiek, sú však zraniteľnejšie voči násiliu;

8. vyzýva Komisiu, aby vo svojom novom akčnom pláne EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024 pokračovala v úsilí o ochranu a posilnenie postavenia žien a dievčat, spochybňovala prevládajúce rodové normy a stereotypy a dávala podnety na zmeny vo všetkých sektoroch v členských štátoch a na celosvetovej úrovni, ako sa požaduje v Dohovore o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien; žiada na tento účel, aby sa čo najviac využívali dostupné nástroje, a očakáva opatrenia, ktoré nadviažu na ďalšie kroky, pričom sa využije potenciál synergií medzi EÚ, jej členskými štátmi a ďalšími aktérmi, ako aj medzi vnútornými a vonkajšími politikami a opatreniami EÚ; očakáva nový akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien vo vonkajších vzťahoch na roky 2021 – 2025 (GAP III); žiada v tejto súvislosti posilnenie podpory EÚ krajinám mimo EÚ, ktoré zavádzajú nové politiky a legislatívne zmeny s cieľom zosúladiť vnútroštátne právne rámce s medzinárodnými záväzkami a záväzkami v oblasti cieľov udržateľného rozvoja týkajúcimi sa práv žien a rodovej rovnosti, chrániť obhajcov ľudských práv žien, podporovať sexuálne a reprodukčné zdravie žien, predchádzať sexuálnemu a rodovo motivovanému násiliu a mrzačeniu ženských pohlavných orgánov a presadzovať rodovú rovnosť ako hlavnú prioritu programov a projektov; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že obchodní partneri EÚ budú v plnej miere rešpektovať ľudské práva, a v obchodných a rozvojových politikách a dohodách EÚ zaviedla osobitné a vynútitel'né ustanovenia a v obchodných dohodách EÚ osobitné kapitoly o rodovej rovnosti;
9. zdôrazňuje potrebu rešpektovať reprodukčnú schopnosť a telesnú integritu žien a dievčat, a preto odsudzuje komerčné náhradné materstvo;
10. vyzýva Komisiu, aby sa zaoberala prípadmi, keď sú mladé ženy, najmä z kresťanských menšín, v určitých častiach sveta nútené uzavrieť manželstvo so starším mužom iného náboženského vyznania;
11. vyzýva globálnych aktérov, aby zabezpečili, že dievčatá budú mať nepretržitý prístup k vzdelávaniu, a venovali pritom náležitú pozornosť osobám, ktorým hrozí chudoba alebo ktoré žijú v chudobe, a dievčatám, ktorým viac hrozí manželstvo v ranom veku a nútené manželstvo, a aby zabezpečili dobré životné podmienky detí a komunit a ich vyhliadky na rozvoj;
12. naliehavo vyzýva členské štáty, aby sa dohodli na záväznom nástroji na riadenie migrácie, ktorý bude založený na solidarite, vytvorili bezpečné a zákonné spôsoby migrácie a zabezpečili vydávanie humanitárnych víz; poukazuje na to, že situácia utečencov je horšia v prípade zraniteľnejších osôb, ako sú ženy, ktorých základné práva sú porušované tým, že sú často obeťami obchodovania s ľuďmi a sexuálneho vykorisťovania, a u ktorých je pravdepodobnejšie, že pri plavbe na mori utrpia ťažké chemické popáleniny na tele spôsobené zmesou paliva a morskej vody nachádzajúcou sa na dne malých člnov, kde zvyčajne sedávajú ženy a deti;
13. vyzýva na systematické začleňovanie rodového hľadiska a prierezového hľadiska do

zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ a do jej politík v oblastiach migrácie, rozširovania, obchodu a rozvoja;

14. oceňuje pokrok iniciatívy EÚ – OSN Spotlight; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že projekty financované touto iniciatívou sa budú usilovať o riešenie základných príčin porušovania práv žien vrátane pretrvávania škodlivých rodových stereotypov.

INFORMÁCIE O PRIJATÍ VO VÝBORE POŽIADANOM O STANOVISKO

Dátum prijatia	12.11.2020
Výsledok záverečného hlasovania vo výbore	+: 25 -: 6 0: 2
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Margarita de la Pisa Carrión, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Helène Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Karen Melchior, Maria Noichl, Sandra Pereira, Pina Picierno, Sirpa Pietikäinen, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Sylwia Spurek, Jessica Stegrud, Isabella Tovaglieri, Ernest Urtaşun, Hilde Vautmans, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Chrysoula Zacharopoulou
Náhradníčky prítomné na záverečnom hlasovaní	Maria da Graça Carvalho, Jadwiga Wiśniewska

ZÁVEREČNÉ HLASOVANIE PODĽA MIEN VO VÝBORE POŽIADANOM O STANOVISKO

25	+
GUE/NGL	Eugenia Rodríguez Palop
PPE	Maria da Graça Carvalho, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Sirpa Pietikäinen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	Karen Melchior, Samira Rafaela, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Heléne Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Maria Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner
Verts/ALE	Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek, Ernest Urtasun

6	-
ECR	Jadwiga Wiśniewska, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Annika Bruna, Isabella Tovaglieri

2	0
ECR	Jessica Stegrud
GUE/NGL	Sandra Pereira

Vysvetlenie použitých znakov:

+ : za

- : proti

0 : zdržali sa hlasovania

INFORMÁCIE O PRIJATÍ V GESTORSKOM VÝBORE

Dátum prijatia	3.12.2020
Výsledok záverečného hlasovania	+: 46 -: 7 0: 16
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Lars Patrick Berg, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Karol Karski, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Arnaud Danjean, Özlem Demirel, Markéta Gregorová, Bart Groothuis

ZÁVEREČNÉ HLASOVANIE PODĽA MIEN V GESTORSKOM VÝBORE

46	+
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima
RENEW	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	María Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
VERTS/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Markéta Gregorová, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Salima Yenbou

7	-
ECR	Hermann Tertsch, Charlie Weimers
ID	Lars Patrick Berg, Thierry Mariani, Jérôme Rivière
NI	Kostas Papadakis
RENEW	Bart Groothuis

16	0
ECR	Anna Fotyga, Karol Karski, Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
GUE/NGL	Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Harald Vilimsky
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Arnaud Danjean, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Miriam Lexmann, Željana Zovko

Vysvetlenie použitých znakov:

+ : za

- : proti

0 : zdržali sa hlasovania